

Birinci Basım : 1967
İkinci Basım : 1981

DÜNYA MUHARRİRLERİNDEN PİYESLER SERİSİ : 12

W. SHAKESPEARE

MACBETH

Çeviren :

SABAHAATTİN EYUBOĞLU

Dokuz Eylül Üniversitesi
Güzel Sanatlar Fakültesi
KÜTÜPHANESİ

Kayıt No.	2976
Tarifi No	822.3

REMZİ KİTABEVİ
ANKARA CADDESİ, 93 - İSTANBUL

REMZİ KİTABEVİ Yayınları
Dizgi, Baskı ve Cilt : Evrim Matbaacılık Ltd. Şti. 1981

KİŞİLER

✓ DUNCAN,	İskoçya kralı.
✓ MALCOLM,	
✓ DONALBAIN,	Oğulları.
✓ MACBETH,	Kral ordusunun komutanları.
BANQUO,	
✓ MACDUFF,	
LENNOX,	
ROSS,	İskoçya soylu kişileri.
MENTEITH,	
ANGUS,	
CAITHNESS,	
FLEANCE,	Banquo'nun oğlu.
SIWARD,	Northumberland kontu ve İngiliz ordusu komutanı.
GENÇ SIWARD,	Siward'ın oğlu.
BEYTON,	Macbeth'in subayı.
MACDUFF'IN OĞLU,	
BİR İNGİLİZ HEKİMİ,	
BİR İSKOÇYALI HEKİM,	
BİR HABERCİ,	
BİR İHTİYAR,	
✓ LADY MACBETH,	
✓ LADY MACDUFF,	
LADY MACBETH'İN	
HİZMETİNDE BİR KADIN,	
HEKATE VE ÜÇ CADİ,	
BANQUO'NUN HAYALETİ,	ve başka hayaletler, beyler, soylu kişiler, subaylar, askerler, katiller, uşaklar ve haberciler.

PERDE I

S a h n e I

*Kırda ıssız bir yer. Gök gürültüsü,
şimşek parıltısı. Üç cadı sahneye
girer.*

BİRİNCİ CADİ

Gelecek üçler toplantımız ne zaman peki?
Gök gürler, şimşek çakarken mi?
Yoksa yağmur yağarken mi?

İKİNCİ CADİ

Gürültü patırtı bitsin de öyle;
Savaşı kazanan kaybeden bilinsin hele.

ÜÇÜNCÜ CADİ

Gün batmadan her şey biter.

BİRİNCİ CADİ

Buluşacağımız yer?

İKİNCİ CADİ

Fundalık.

ÜÇÜNCÜ CADİ

Macbeth'i göreceğiz ya orda!

BİRİNCİ CADI

Dur geliyorum, kara kedi, bağırma!

İKİNCİ CADI

Beni de çağıran yeşil kurbağa.

ÜÇÜNCÜ CADI

Akşama.

ÜÇÜ BİRDEN

İyi demek kötü demek, kötü demek iyi demek;
Sisli puslu havalarda kanatlanıp uçmak gerek.

(Çıkarlar.)

S a h n e II

Fores yakınlarında bir kamp. Arkalarda bir yerden davul sesleri gelir. Duncan, Malcolm, Donalbain, Lennox emir erleriyle girer, yaralı bir subayla karşılaşır.

DUNCAN

Kim bu adam? Üstü başı kan içinde.
Besbelli haber getiriyor savaştan.
Soralım neymiş son durum.

MALCOLM

Bu işte bu, o dediğim asker,
Beni esir düşmekten kurtaran.

Eline sağlık, yiğit dostum!
Anlat krala, nasıl gidiyordu döğüş
Sen bıraktığın zaman?

SUBAY

Pek belli değildi işin neye varacağı.
İki bitkin yüzücü gibiydi iki taraf.
Sarılmış birbirine de sanki yüzemez olmuşlar.
Macdonwald, o taş yürekli herif,
—Tam da isyan çıkaracak adammış doğrusu;
Dünyada ne kötülük aranırsa onda—
Adalardan bir sürü asker takmış peşine;
Kimi baldırı çıplak, kimi giyimli kuşamlı.
Kahbe talih de onun gözdesi sanki:
Hep ona gülümsüyordu savaşta.
Ama boşa gitti ne yaptıysa:
Çünkü yiğit Macbeth, ne yigitmiş ama gerçekten,
Kötü talihine aldırış bile etmeden,
Kan üstüne kana bulayarak kılıcını
Yardı ne çıktıysa önüne.
Yiğitliğin gözdesi Macbeth geldi yüz yüze
Talihin gözdesi köleyle.
Ne selâm, ne sabah! Bir vuruşta,
Neredeyse ikiye böldü herifi;
Getirdi kellesini bizim mazgallara dikti.

DUNCAN

Aslan amcaoğlum benim! Yiğit adamdır Macbeth!

SUBAY

Gel gelelim, tan yerinden günün ilk ışıkları da gelir,
Belâlı kasırgalar, korkunç gök gürültüleri de...
Onun gibi, kötülük geldi bize
İyilik beklediğimiz yerden, o zaferden.

Dinle, İskoçya kralı, dinle!
Doğrulukla yiğitlik el ele verip
Yeni kovalamıştı ki adalı serserileri
Norveç kralı da durumu çıkarlı gördü kendisi için
Yeni silâhlar, yıpranmamış güçlerle
Saldırıverdi yeniden.

DUNCAN

Bizimkileri, Macbeth'i, Banquo'yu yıldırmadı mı bu?

SUBAY

Yıldırıldı: Serçelerin kartalı, tavşanın aslanı
Yıldırabileceği kadar! Sözüň doğrusu,
Bir yerine iki gülle atan toplar gibiydiler:
Dayandılar, vurdukça vurdular düşmana.
Neydi zorları bilmem; yaralardan oluk oluk
Akan kanlarla yıkanmak mı,
Yoksa yeni bir Golgotha yaratmak mı?
Ama bittim artık, yaralarım
İmdat diye bağırarak nerdeyse.

MALCOLM

Yaraların da sözlerin gibi yiğitçe:
Onlar da şanlı şerefli. Gidin, bir cerrah bulun ona.

(Subay yardımcıları çıkar.)

Kim bu gelen?

(Ross ve Angus girerler.)

MALCOLM

Ross beyi, soylu bir yiğit.

LENNOX

Gözleri ıslık ıslık adamın:
Yaman haberler getirdiği belli.

ROSS

Tanrı kralı korusun!

DUNCAN

Nerden geliyorsun, yiğitim?

ROSS

Fife'dan, yüce kral; Norveç bayraklarının
Göklerine hayâsızca el uzattığı,
Halkına soğuk terler döktürdüğü yerden.
Norveç kralı büyük sayıda askerle
O kalles Cawdor beyinin de yardımıyla
Belâlı bir savaşa girdi birden.
Ama bizimki, Bellona tanrıçanın sevgilisi Macbeth,
Bürünüp yaman zırhlarına
Çıktı boy ölçüşmeğe karşısına
Âsi gücüne karşı güç, kılıcına karşı kılıçla.
Kesiverdi hızını azgın düşmanın,
Ve zafer, ansızın, açtı bize kollarını.

DUNCAN

Şükürler olsun!

ROSS

Uzun sözün kısası: Sweno, Norveç Kralı,
Barış anlaşmasına can atıyor.
Şimdilik ölülerini gömmesine izin verdik.
O da Saint Colme adasında
On bin kese altın saymak şartıyla.

DUNCAN

O Cawdor beyi olacak herif
Bundan böyle kalleslik etsin bakalım bize:
Gidin söyleyin, hemen öldürsünler.
Cawdor beyliği de Macbeth'in olsun.

ROSS

Baş üstüne kralım.

DUNCAN

Onun her yitirdiğini Macbeth kazandı.

(Çıkarlar.)

S a h n e III

Bir fundalık. Gök gürültüsü. Cadılar girer.

BİRİNCİ CADİ

Bacı, neredeydin?

İKİNCİ CADİ

Domuz öldürmekte.

ÜÇÜNCÜ CADİ

Sen nerdeydin, bacı?

BİRİNCİ CADİ

Bir gemicinin karısı... Kucağında bir etek kestane;
 Yedikçe yiyor; çene değil değirmen karınki.
 «Bana da ver» dedim, sen misin diyen:
 «Defol, cadı karı!» demez mi bana şıfıntı...
 Kocası Halep'e gitmiş seninkinin;
 Kaplan gemisinin suvarisiymiş.
 Atlayıp bir eleğe düşeceğim peşine.
 Hem de nasıl: Kuyruksuz sıçan olup gideceğim!
 Gideceem! Gideceeeem! Taş çatlasa gideceğim!

İKİNCİ CADİ

Bir rüzgâr vereyim bari sana.

BİRİNCİ CADİ

Eksik olma.

ÜÇÜNCÜ CADİ

Bir rüzgâr da ben vereyim.

BİRİNCİ CADİ

Üst tarafı bende var:
 Haritalar, maritalar...
 Şurda şu liman, burda bu liman:
 Şurda açıktan, burda kıyıdan.
 Kurutup çöpe döndüreceğim herifi, düpedüz:
 Ne gece uyutacağım ne gündüz
 Cehenneme çevireceğim teknesini.
 Dokuzu dokuza vur, ne eder?
 O kadar hafta sallandı mı denizde yeter:
 Hayal-i fener olduğunun resmidir.
 Gemisi batmasına batmaz
 Ama yemediği fırtına kalmaz...
 Bakın nem var benim.

İKİNCİ CADİ

Göster, göster! Neymiş o?

BİRİNCİ CADİ

Bir kaptanın başparmağı:
 Memlekete dönmeden çekmiş cavlağı.

(Arkalarından davul sesi gelir.)

ÜÇÜNCÜ CADİ

Davul sesi var, davul sesi!
Macbeth geliyor besbelli.

ÜÇÜ BİRDEN

Kader Tanrıçanın üç kızı var
El ele vermiş dolaşırlar.
Ne dağ dinlerler ne taş, ne deniz ne kara.
Üç kez sana, üç kez bana.
Dokuz etmeğe ne ister? Haydi üç kez daha.
Sussss!.. Büyü tamam!.. Büyü kesssss!

(Macbeth, Banquo girerler.)

MACBETH

Bundan kötü, bundan iyi bir gün yaşamadım.

BANQUO

Forles'e ne kadar var daha. Bunlar da kim?
Şunlara bak: Kupkuru! Kılıkları da bir acaip...
Bu dünyadan değiller sanki?
Hey, in misiniz, cin misiniz?
İnsan dilinden anlar mısınız?
Yarık çizik parmaklarınızı
Kupkuru dudaklarınıza götürdüğünüze göre
Anlamış görünüyorsunuz söylediklerimi.
Size kadın diyeceğim diyemiyorum,
Bu kadar sakallı kadın da olmaz ki.

MACBETH

Konuşun konuşabiliyorsanız; kimsiniz, nesiniz?

BİRİNCİ CADİ

Selâm sana Macbeth! Selâm Glamis beyine!

İKİNCİ CADİ

Selâm sana Macbeth! Selâm Cawdor beyine!

ÜÇÜNCÜ CADİ

Selâm sana Macbeth! Selâm yarının kralına!

BANQUO

Güzel beyim benim(ne diye irkildin böyle?
Ürkecek ne var bu hoş sözlerde?
Sizler de söyleyene, ne olur:
Birer hayalet misiniz? Gerçek varlıklar mı yoksa?
Soylu dostumu ilkin şerefli bir ünvanla,
Sonra büyük bir müjde
Ve şahane bir umutla selâmladınız.
Sarhoş ettiniz nerdeyse. Bana bir sözünüz yok mu?
Zamanın attığı tohumları görme gücünüz varsa,
Hangi tohum ölür, hangisi büyük biliyorsanız,
Benimle de konuşun! ne dersiniz kabulüm:
Ne korkum var sizden ne de bir dileğim.

BİRİNCİ CADİ

Selâm!

İKİNCİ CADİ

Selâm!

ÜÇÜNCÜ CADİ

Selâm!

BİRİNCİ CADİ

Macbeth'in hem altında, hem üstünde!

İKİNCİ CADİ

Macbeth'den hem daha mutlu, hem daha mutsuz!

ÜÇÜNCÜ CADİ

Kral olmasan da krallar yetiştireceksin!
Selâm ikinize de Macbeth ve Banquo!

BİRİNCİ CADİ

Selâm ikinize de, Banquo ve Macbeth!

MACBETH

Durun, yarım ağızlılar, konuşun biraz daha!
Glamis beyi oldum, biliyorum; ama Sinel ölünce.
Cawdor beyi nasıl olurum, Cawdor beyi sağken?
İşleri yolunda, keyfi yerindeyken?
Kral olmama gelince, o da inanılır şey değil:
O da Cawdor beyliğim gibi kuru laf!
Siz baksanıza bana:
Nerden edindiniz bu olmayacak bilgileri?
Ne diye yolumuzu kestiniz bu ıssız fundalıkta,
Falcı ağızları, kâhin selâmlarıyla?
Konuşun, konuşun diyorum size?

(Cadılar kaybolur.)

BANQUO

Suda kabarcık gibi yok oluverdiler;
Demek toprağın da olurmuş kabarcıkları!
Ne oldu bunlara? Nerdeler?

MACBETH

Havada! Senin benim gibiyken
Eriyiverdiler esen rüzgârda.
Azıcık daha dursalardı bari!

BANQUO

Gördüğümüz şeyleri gördük mü gerçekten?
Deli otu mu yedik yoksa?
Aklımız başımızda değil belki!

MACBETH

Senin çocuklar kral olacakmış!

BANQUO

Asıl sen kral oluyormuşun!

MACBETH

Cawdor beyi hem de! Öyle demediler mi?

BANQUO

Dediler: Sözleri hâlâ kulağımda!
Kim o gelen?

(Ross'la Angus girerler.)

ROSS

Kral çok sevindi Macbeth,
Başardığın işin haberini alınca.
Öğrendi nasıl canını dişine takıp
Âsilerle çarpıştığını, erkekçe:
Ne diyeceğini, seni nasıl öveceğini şaşırdı.
Dili tutulmuş, tasarlıyor kendi kendine
Bugün olup bitenleri savaşta.
Gözüpek Norveçliler arasında görüyor seni;
Yürüyorsun bakmadan, aldırmadan
Kılıcının önüne serdiğin korkunç ölümlere!
Haber üstüne haber, dolu yağar gibi;
Atlılar geliyor atlıların ardından.
Her birinde senin övgünle karışık bir müjde.
Kralın önünde bir destan yazılıyordu sanki,
Krallığını savunanların yüce destanı!

ANGUS

Bizi Devletli efendimiz yolladı sana,
Teşekkürlerini bildirmek için.

Görevimiz seni önlerine götürmek,
Hak ettiğin karşılıkları kutlamak değil.

ROSS

Daha büyük şereflere hazırlık olarak
Bana şimdilik buyurduğu, onun adına
Cawdor beyliğini sana vermek;
İşte bu adla selâmlıyorum seni, yiğit Cawdor beyi.

BANQUO

(Kendi kendine.)

Bu da ne? Şeytanın dediği doğru mu çıkacak?

MACBETH

Cawdor beyi daha sağ: Ne diye,
Başkasının urbalarını gidyiriyorsunuz bana?

ANGUS

Eskiden Cawdor beyi olan adam daha sağ, evet;
Ama işlediği suç canına mal olacak kadar ağır.
Norveçlilerle açıkça birleşti mi?
Âsilere gizli gizli yardım mı etti?
Ya da her iki yoldan mı yıkmaya çalıştı yurdunu?
Orasını bilmem; ama ihanet ettiği çıktı ortaya,
Kendi de söylemiş; beyliği mi kalır artık!

MACBETH

(Kendi kendine)

Önce Glamis, sonra Cawdor beyi.
Daha büyüğü de geliyor öyleyse ardından!

Zahmetinize teşekkürler.

(Angus'a)

(Yavaşça Banquo'ya)

Senin çocuklar kral olacak desene?..
Bana Cawdor beyi olacağımı söyleyenler
Kral babası olacaksın demediler mi sana?

BANQUO

(Alçak sesle Macbeth'e)

Onların her dediğine inanırsan,
Cawdor beyliğiyle yetinmez,
Kral olmak sevdasına düşersin.
Tekin değil bütün bunlar:
Başımızı derde sokmak için,
Şeytanın doğru da söylediği olmaz mı bize?
Yalansız bir iki yemle avlayıp bizi
Sürükler kallesçe uçurumlara.

(Ross'la Angus'a)

Dostlar, size bir diyeceğim var!

MACBETH

(Kendi kendine)

İki gerçek çıktı ortaya,
İki müjdecî gibi
Son perdesi krallığa varacak bir oyunda.

(Ross'la Angus'a)

Zahmetinize teşekkürler!

(Kendi kendine)

Bu bir haber, ötelere bir haber:
Ne kötüye benziyor, ne iyiye. Kötü olsa,
Ne diye böylesine umut versin bana,

Doğru sözler etsin? Cawdor beyi oldum işte.
İyi olsa, ne diye kötülük soksun içime?
Öyle korkunç şeyler geliyor ki aklıma
Tüylerim ürperiyor; yüreğim yerinden fırlayıp
Kaburga kemiklerime çarpacak nerdeyse!
İnsanın düşündükleri
Gördüklerinden daha korkunç olurmuş meğer.
Adam öldürmek bir kuruntu henüz kafamda,
Öyleyken, adam olmaktan çıkarıyor beni;
Elim ayağım kesiliyor daha düşünürken,
Olmayan bir şey olandan çok sarsıyor beni:
Tek o kalıyor ortada, o olmayan şey!

BANQUO

Dostumuza bakın, dalmış derinlere!

MACBETH

(Kendi kendine)

Bahtımda kral olmak varsa var,
Ben elimi bile oynatmasam da korlar tacı başıma.

BANQUO

Yeni şerefler yeni urbalar gibi geldi Macbeth'e:
Üstüne oturmadılar henüz, giyildikçe otururlar.

MACBETH

(Kendi kendine)

Ne olacaksa olur, bırak olsun;
En kötü gün de sonuna varır, bırak varsın.

BANQUO

Sayın Macbeth, ne zaman isterseniz gidebiliriz.

MACBETH

(Ross'la Angus'a)

Kusura bakmayın; unuttuğum bir şeyleri
Arayıp duruyorum yorgun kafamda.
Soylu dostlarım, hizmetlerinizi yazdım defterime,
Her gün açıp okuyacağım bu defteri!
Haydi, gidelim artık krala.

(Banquo'ya)

Olan bitenler üstünde düşün.
Sonra konuşuruz, bol vaktimiz olunca;
Sen bana, ben sana içimizi açınca.

BANQUO

Çok isterim.

MACBETH

O zamana kadar, konuşmak yok. Haydi, dostlar.

Sahne IV

Forres. - Sarayda bir salon. - Boru sesleri. Kral Duncan, Malcolm, Donalbain, Lennox, emir subayları ve erleriyle girerler.

DUNCAN

Cawdor idam edilmiş mi?
Bu iş için gidenler dönmediler mi daha?

MALCOLM

Daha dönmediler, efendimiz.
Ama öldüğünü gören birisiyle konuştum.
Ap açık sayıp dökmüş suçlarını;
Sizden af dilemiş ölürken:
Derin bir pişmanlık içindeymiş.
Hayatının en şerefli anını
Hayattan ayrılırken yaşamış.
Ölmeğe hazırlanmış bir insan gibi ölmüş:
Kalp bir para gibi atıvermiş canını,
En değerli hazinesini.

DUNCAN

İnsanın içinden geçenler yüzünden okunabilseydi!
Nerde! Öyle bir sanatımız yok.
Bu beye nasıl güveniyordum,
Ne kuşkusuz bir güvenle...

(Macbeth, Banquo, Ross, Angus girerler.)

Gel, yiğitler yiğiti kardeşim benim!
Sana karşı suçlu, nankör buluyorum kendimi.
Öyle yükseslere uçuverdin ki
Armağanlar kanatlı da olsa ulaşamaz sana.
Keşki ölçülerini aşmasaydın da öyle
Seni değerince ağırlamak elimde olsaydı.
Her şeyi versek azdır sana:
Ne söyliyeyim başka...

MACBETH

Kralıma hizmet boynumun borcu:
Bu işin karşılığı kendi içinde.
Görevlerimizi kabul etmeniz yeter bize:
Tahtınızın, Devletinizin çocukları,
Kullarıdır yalnız bizim görevlerimiz.

Yaptıklarımız yapılması gerekli şeyler sadece,
Size olan sevgimiz, saygımız zorluyor bizi.

DUNCAN

Hoş geldin! Sen yüreğime diktığım bir fidan gibisin;
Geliştirip büyütmeğe çalışacağım seni!
Aslan Banquo! Senin değerini daha az değil;
Daha azını hakketmiş değilsin yaptıklarınla!
Gel kucaklıyayım, yüreğime bastırayım seni de.

BANQUO

Yüreğinizde kök salarsam meyvalarım sizindir!

DUNCAN

Coştukça coşan sevincim içime sığmaz oldu;
Göz yaşına çevrilip taşıyor ikide bir.
Oğullarım, yakınlarım, beylerim,
Bizden sonra taht,
En büyük oğlumuz Malcolm'undur, bilirsiniz:
Bundan böyle Comberland prensi diyeceğiz ona.
Ama tek başına kalmayacak ona verdiğimiz şeref:
Şanlar, nişanlar, yıldızlar gibi yağacak
Hak edenlerin üstüne.
Kalkın, Inverness'e gidelim, Macbeth'in yurduna:
Daha sıkı bağlanınız orda birbirimize.

MACBETH

Size hizmet dinlenmedir bizler için:
Yoruluruz sizin için çalışmadıkça!
Haberciniz kendim olurum öyleyse bizimkilere;
Geleceğinizi ben gidip müjdelerim karıma.
Bana izin, kralım; gidiyorum.

DUNCAN

Güle güle aslan Cawdor beyim!

MACBETH

(Kendi kendine)

Cumberland prensi ha! Al sana bir engel daha:
Ya düşüp kalacaksın önünde, ya atlayıp geçeceksin:
Yolu tıkadı Prens.
Yıldızlar, kapayın gözlerinizi! Hiç bir ışık sızmasın.
İçimdeki derin, karanlık isteklere.
Göz görmesin elin ne yaptığını:
Yine de olsun ama, olsun bu iş;
Gözün bakamayacağı kadar korkunç da olsa.

(Çıkar.)

DUNCAN

Haklısın, mert Banquo; böylesine bir yiğit o...
O övüldükçe koltuklarım kabarıyor,
Kendim övülmüş gibi oluyorum.
Gidelim ardından: İlle de önden gidip
Hoş geldin demek istiyor bize:
Böyle amcaoğlu dostlar başına!

(Boru sesleri. Çıkarlar)

S a h n e V

*Inverness. Macbeth'in şatosu, Lady
Macbeth bir mektup okuyarak girer.*

LADY MACBETH

«Tam zafer günü geldi buldular beni. Bildiklerinin
insan üstü bir bilgi olduğunu su götürmez tanıtılarla bi-
liyorum. Onlara daha başka şeyler sormaya can atıyor-

dum; ama birden havada eriyip yok oluverdiler. Ben da-
ha şaşkın bakıp dururken kraldan haberciler geldi, be-
ni Cawdor beyi diye selâmladılar. Az önce de üç cadı be-
ni bu ünvanla selâmlamışlar, hemen arkasından da: «Se-
lâm sana, yarının kralı!» demişlerdi. Bunları sana hemen
yazıyorum ki, sen, benim şan ve şeref ortağım, sevinç pa-
yını eksik tatmayasın; yarın ne olacağımı bir an önce bi-
lesin. Bütün bunları içinde sakla ve Tanrıya emanet ol!»

Glamis beyi dediler oldun; Cawdor beyi dediler, ol-
dun; öbür dediklerini de olursun... Ama tabiatına güve-
nim yok; fazla insan südü emmişsin, en kestirme yoldan
gidecek yürek yok sende. Yükselmek istemesine istiyor-
sun; içinde hırs yok değil; taş gibi de bir yüreğin olmalı
yanında, o yok sende. Can attığın şeyi namusunla, suya
sabuna dokunmadan elde etmek istiyorsun. Hem dalave-
re yapmayacaksın, hem de hakkın olmayan tahta otura-
caksın! Sen kalk gel buraya, gel ki var gücümü söz edip
akıtayım kulaklarından içeri. Korkusuz sözlerim seninle
altın çelenk arasındaki engelleri kaldırsın ortadan; bir
an önce giy başına Kaderin giydirmek istediği tacı.

(Bir haberci girer.)

Ne haberlerin var?

HABERCI

Kral buraya geliyor bu gece.

LADY MACBETH

Deli misin, nesen! Efendin kralla değil mi sersem?
Gelecek olsa, hazırlık yaptırmaz mıydı bana?

HABERCI

Orasını bilmem, ama benim söylediğim doğru Bey nere-
deyse gelir. Benim bir arkadaşımla haber yollamış. Ço-

cuk soluk soluğa geldi, haberi verir vermez de yıkıldı kaldı.

LADY MACBETH

İyi bakın bu haberciye. Yaman bir haber bu getirdiği.

(Haberci çıkar.)

Karganın da sesi onun için kısıldı demek.
Kara haberini veriyormuş meğer,
Surlarımızdan içeri giren kralın.
Gelin cinlerim, kana susamış cinlerim!
Gelin, alın benden kadınlığımı;
Katılaştırın, taşlaştırın beni tepeden tırnağa.
Öyle koyulaştırın ki kanımı,
Merhamet işleyemez olsun içine!
İnsanlığım yumuşatıp da beni
Sarsmasın korkunç kararımı;
Aman vermeyin bana işim bitinceye dek!
Gelin, cinayet elçileri, gelin nerdeyseniz,
Siz ey varlığın göze görünmez kötülük yılanları,
Gelin, sarın memelerimde kadınlığımı,
Zehire çevirin sütümü! Sen de gel karanlık gece;
En kara cehennem dumanlarına sarın da gel,
Gel ki görmesin açacağı yarayı
Keskin hançerimin gözü bile.
Karanlık göklerden hiç bir ışık sızıp da
«Dur! Vurma!» diyemesin bana!

(Macbeth girer.)

Koca Glamis beyi! Şanlı Cawdor beyi!
Yarın o beylerin de beyi yüce Macbeth!
Mektubun kör gözünü açtı yaşadığım günün,
Yarınları yaşıyorum şu anda!

MACBETH

Sevgilim! Canım benim!.. Kral buraya geliyor bu gece.

LADY MACBETH

Ne zaman gidecek?

MACBETH

Yarın gitmek niyeti.

LADY MACBETH

Hayır; güneş hiçbir zaman
Öyle bir yarın görmeyecek.
Yüzün, beyim, yüzün bir kitaptır unutmaz;
İçinde korkulu bir şeyler okuyabilir insan.
Dünyayı aldatmak isteyen dünyanın rengine bürünecek.
Bakışın, ellerin, dillerin gülsün;
Yüzünden lekesiz bir çiçek ol,
İçinden zehirli bir yılan.
Misâfirlerimiz nerdeyse gelir; hazırlanmalı.
Büyük iş bu gecenin işi, sen bana bırak!
Gelecek bütün günlerimize gecelerimize,
Bu gece verecek beyliği, sultanlığı, her şeyi.

MACBETH

Gece konuşuruz.

LADY MACBETH

Sen yalnız, renk verme sakın:
Yüzü bir değişti mi insanın, korku başladı demektir.
Üst tarafını bana bırak.

(Çıkarlar.)

Sahne VI

Macbeth'in şatosu önünde. Tulum sesleri. Meşaleler. Kral Duncan, Malcolm, Donalbain, Banquo, Lennox, Macduff, Ross, Angus ve adamları girerler.

DUNCAN

Güzel yerde kurulmuş bu şato.
Ne hafif, ne tatlı bir havası var;
İçine rahatlık veriyor insanın.

BANQUO

Yaz misâfiri kırlangıç, o tapınaklar kuşu,
Nazlı yuvasını kurduğuna göre buraya,
Göklerin soluğunda cennet kokuları olmalı.
Baksanıza, bütün saçaklarda, payandalarda,
Her kuytu köşede asmış yuvasını, bereketli beşiğini.
Benim bildiğim kırlangıçlar nereye yerleşirse,
En temiz hava ordadır.

(Lady Macbeth girer.)

DUNCAN

Bakın, bakın, şanlı hanımı geliyor evin!
Üstümüze düşen bir sevgi yük olur bazan bize:
Yine de sevgi diye hoş görür, şükrederiz.
Onun için siz de şükredin Tanrıya ve bizlere
Size böyle yük olduğumuz için!

LADY MACBETH

Gördüğümüz bütün hizmetleri birer birer
Yeniden, tekrar tekrar da görsek
Yine de cılız, zavallı kahr hepsi
Efendimizin bu eve yağdırdığı şereflere karşı.
Ömrümüz boyunca size keşişler gibi şükretmeliyiz.
Eski yeni o kadar iyiliğiniz var ki bize.

DUNCAN

Cawdor beyi nerde? Dolu dizgin geldik ardından;
Biz onun öncüsü olalım dedik, ama yaman binici.
Sevgisi de mahmuzları kadar keskin olmalı,
Yetişemedik. Güzel ve soylu bayan,
Sizde misafiriz bu gece.

LADY MACBETH

Biz kullarınızın varı yoğu, adamları, hatta canları,
Sizin bir emanetinizdir bizde.
Her an, her şeyimiz efendimizin emirlerinde.

DUNCAN

Verin elinizi; Şatonun beyine götürün beni.
Kendisine sevgimiz büyük, vereceklerimiz de bitmiş değil.
İzin verdinizse girmemize, buyurun...

(Çıkarlar.)

Sahne VII

Şatoda bir oda. Boru sesteri ve meşaleler. Yemek taşıyan hizmetçiler sahneden geçerler. Macbeth girer. İçeriden kahkaha ve konuşmalar.

→ MACBETH

Yapmakla olup bitseydi bu iş,
Hemen yapardım, olup biterdi.
Döktüğüm kanla akıp gitse her şey,
Bir vuruşta sonuna varılsa işin,
Bir anda bu dünyayı olsun kazanıversen,
Zaman denizinin bir kumsalı olan bu dünyayı
Öbür dünyayı gözden çıkarır insan.
Ama bu işlerin daha burda görülüyor hesabı.
Verdiğimiz kanlı dersi alan
Gelip bize veriyor aldığı dersi.
Doğruluğun şaşmaz eli bize sunuyor
İçine zehir döktüğümüz kupayı.
Adam burada, iki katlı güvenlikte:
Bir kere akrabası ve adamıyım:
Ona kötülük etmemem için iki zorlu sebep.
Sonra misafirim: değil kendim bıçaklamak,
El bıçağına karşı korumam gerek onu.
Üstelik bu Duncan, ne iyi yürekli bir insan,
Ve ne bulunmaz bir kral.
Her değeri ayrı bir İsrafil borusu olur
Lânet okumak için onu öldürene!
Acımak yeni doğmuş bir çocuk olur, cırılçıplak,
Kasırğanın yelesine sarılmış,

Ya da bir melek, görülmez atlarına binmiş göklerin,
Ve gider dört bir yana haber verir
Bu yürekler acısı cinayeti,
Göz yaşı savrulur esen yellerde.
Sebep yok onu öldürmem için,
Beni mahmuzlayan tek şey, kendi yükselme hırsım;
O da bir atlayış atlıyor ki atın üstüne
Öbür tarafına düşüyor, eğerde duracak yerde.

(Lady Macbeth girer.)

Ne o, sen misin? Ne var?

LADY MACBETH

Yemekten kalkacak nerdeyse. Niçin çıktın dışarı?

MACBETH

Beni mi aradı?

LADY MACBETH

Aramaz olur mu? Aradı tabii.

MACBETH

Kalsın bu iş, gitmeyelim daha ileri.
Şana şerefe boğdu beni. Halk arasında,
Dört bir yanda, öylesine ün saldım ki şimdi,
Taze taze tadalım bunu, bayatlamadan.

LADY MACBETH

Giyinip kuşandığın umut sarhoş muydu yoksa?
Uykularda mıydı şimdiyedek?

Uyanınca ürktü anlaşılan,
 Yemyeşil, sapsarı kesildi,
 Renk renk hayaller kurarken!
 Sevgini de böyle bileceğim bundan sonra.
 İstemekte yığıt.
 Yapmaya gelince korkak, öyle mi?
 Hayatın incisi saydığın şey can atacaksın,
 Ve kendi gözünde bir yüreksiz kalarak yaşayacaksın.
 Ömrün boyunca isterim, arkasından, yapamam, diyeceksin
 Atasözündeki çaresiz kedi misâli:
 Balık ağzıma gelsin, ama ayağım suya değmesin.

MACBETH

Yeter, sus artık! Bir insana yaraşan
 Her şeyi yapmaya varım. Ondan ötesini yaptım mı,
 İnsan olmaktan çıkarım.

LADY MACBETH

Öyleyse hangi hayvan yazdırdı sana
 Bana yazdıklarını? O zaman insandın asıl,
 Yapmaya yüreğin olduğu zaman.
 Daha ileri git şimdi,
 Daha fazla insan olmak istiyorsan.
 O zaman, ne sırasıydı bu işin, ne de yeri,
 Öyleyken yerini de sırasını da yaratmaya hazırdın.
 Şimdi kendiliğinden ikisi de elinde:
 Ama sen yoksun, sen kendi elinde değilsin.
 Ben çocuk büyüttüm, bilirim nedir tadı
 Südümü emen bir yavrunun. Öyleyken,
 Mememi çeker alırdım dişsiz damaklarından,
 Beynini ezerdim kendi yavrumun,
 Senin ettiğin yemini etmiş olsaydım,

MACBETH

Ya başaramazsak?

LADY MACBETH

Başaramazsak ne demek?
 Sen yüreğini gergin tut yalnız,
 Bak nasıl oluyormuş başarmak.
 Hele Duncan bir yatsın,
 Derin uykulara dalsın
 Bu günün yorgunlukları üstüne.
 İki adamını öyle yedirir içiririm ki
 Bir duman kalır kafalarında
 Beynin bekçisi hafıza yerine,
 Akıl yerine de bir imbik!
 Kör kütük sızdı mı ikisi birden
 Ölü domuzlar gibi,
 Bekçisiz kralı haklarınız seninle.
 Adamlarına yükleriz bu korkunç cinayeti,
 Herifler fitil nasıl olsa, dilediğin gibi yak.

MACBETH

Sen yalnız erkek çocuk doğur!
 Yalnız erkek hamuru yuğurmalı
 Bu amansız gücün senin.
 Sızmış heriflerin üstlerini kana bular,
 Hançerlerini de kullanırsak
 Onlara yüklerler bu işi.

LADY MACBETH

Üstelik biz de yaygarayı basar,
 Ölümüne yanar yakılırsak
 Kimin hiddine başka türlü düşünmek?

MACBETH

Caymam artık, bitti. Canım kanımla
 Bu işe veriyorum kendimi.
 Gel gidelim, en tatlı yüzümüzle
 Boyayalım gözüünü herkesin
 Kalles bir yüreği kalles bir yüz gizlesin.
 Yalancı bir yüreğin içindekini.

PERDE II

Sahne I

*Macbeth'in şatosunda bir avlu.
 Banquo'yla Fleance girerler. Fleance'in elinde bir meşale vardır.*

BANQUO

Gece ne sularda evlât?

FLEANCE

Ay battı; saat kaç vurdu duymadım.

BANQUO

Ay gece yarısı batıyor.

FLEANCE

Öyleyse bayım, gece yarısını bir hayli geçtik.

BANQUO

Tut şu kılıcımı... Gök amma da cimri bu gece;
 Bütün kandillerini söndürmüş... Şunu da al.
 Kurşun gibi bir uyku çöküyor üstüme;
 Oysa hiç de uyumak istemiyor canım.
 Ey insanoğlunun koruyucu melekleri.

Uzak tutun benden,
Uykuda başı boş kalan kötü düşünceleri.

*(Macbeth ve elinde meşale
bir hizmetçi girerler.)*

Kılıcımı ver. Kim o gelen?

MACBETH

Bir dost.

BANQUO

Siz ha! Daha yatmadınız mı? Kral yattı.
Görülmedik bir keyfi vardı bu akşam;
Adamlarınıza bir hayli bahşış verdi.
Karınıza da şu elması yolladı:
Eşi bulunmaz bir ev hanımı dedi.
Sevinçler içinde çekildi odasına.

MACBETH

Hazırlıksız olduğumuz için
Gönlümüzce ağırlayamadık kendisini.
Neler yapabilirdik yoksa...

BANQUO

Bundan iyisi can sağlığı...
O üç cadıyı rüyamda gördüm dün gece.
Oldukça doğru çıktı size söyledikleri.

MACBETH

Sahi, unutmuştum onları.
Bir boş vakit bulunca
Seninle konuşalım biraz bunun üstüne...

BANQUO

Ne zaman isterseniz.

MACBETH

Sırası gelince sözümü dinlersen
Şanın şerefine artar, bilesin.

BANQUO

Artsın derken eksilmesin de...
Yüreğim rahat, alnım ak kaldıkça
Söz dinlemezlik etmem.

MACBETH

Şimdilik iyi geceler

BANQUO

Sağ olun bayım, size de.

(Banquo ve Fleance çıkarlar.)

MACBETH

Git hanıma söyle;
İçkim hazır olunca çanı çalsın.
Sonra git yat.

(Hizmetçi çıkar.)

Bir hançer mi önümde gördüğüm?
Sapı elimden yana çevrik...
Gel, sarsın elim seni.
Yoksun elimde; ama görüyorum seni.
Uğursuz görüntü, göze var ele yok musun sen?
Kafamdaki bir hançer misin yoksa?
Ateşli beynim mi yarattı seni?
Görüyorum işte yine; tutulacak gibisin,
Şu kınından çıkardığım hançer gibi.

Gideceğim yeri gösteriyorsun bana
 Ve kullanacağım silâhın ta kendisini.
 Ya gözlerim öbür duyularımınla oynuyor,
 Ya öbür duyularım gözlerimle.
 Yine görüyorum işte seni:
 Ağzında ve sapında kan var; demin yoktu.
 Yok, hançer falan yok.
 Benim kanlı tasarım bu gözlerimin gördüğü.
 Şimdi dünyanın yarısında tabiat ölü gibi;
 Perdelere bürülü uykuyu kötü rüyalar sarmış.
 Cadılar başlamıştır şimdi büyülerine,
 Soluk yüzlü tanrıçaları Hekate'yi çağırıyorlar,
 Ve cinayet, iskelet suratlı cinayet,
 Bekçisi ve habercisi kurdun ulumaları,
 Hırsız Tarquinius'un sinsi ve uzun adımlarıyla
 İlerliyor hedefine doğru, bir hortlak gibi.
 Sen ey sağlam, katı toprak,
 Duyma ayak seslerimi, bilme gittiğim yeri;
 Yoksa korkarım, taşların bile keser yolumu:
 Bozarlar bu işime gelen korkunç sessizliği.
 Duncan daha sağ, sen lafla asıp kesmedesin,
 Kelimeler ateşine su serper eylemin.

(Çan çalar.)

Gidiyorum, bitti bu iş. Haydi diyor çanın sesi.
 Sen işitme Duncan: Çünkü bu çan sesiyle
 Ya cennete gideceksin ya cehenneme.

Sahne II

Aynı yer. Lady Macbeth girer.

LADY MACBETH

Onları uyuşturan coşturdu beni,
 Onları söndüren, ateş verdi bana.
 Susss! Bir ses var!..
 Baykuş öttü: uğursuz zangoç!
 İyi geceler diyor korkunç sesiyle.
 Bizimki işe girişmiş olmalı. Kapılar açık.
 Nöbetçiler sızmış kör kütük,
 İşlerini alaya alıyorlar sanki horul horul
 Öyle bir toz kattım ki içkilerine
 Ölümle hayat cenkleşiyordur şimdi
 Canları senin mi benim mi diye.

MACBETH

(Sahne arkasından)

Kim var orda? Ses ver!

LADY MACBETH

Eyvah! Uyandılar korkarım, iş bozuldu.
 İşlenmesi değil yarım kalması kötü bu cinayetin.
 Dur, bir ses var!.. Hançerlerini hazır etmişim,
 Bulamamış olamaz. Kendim bitirdim işini,
 Uyurken babama benzetmeseydim...

(Macbeth girer.)

Kocam!..

MACBETH

Yaptım yapacağımı. Bir gürültü duymadın mı?

LADY MACBETH

Bir baykuş sesi duydum; cırcır böceği de öttü.
Konuşan sen değil miydin?..

MACBETH

Ne zaman?

LADY MACBETH

Az önce.

MACBETH

İnerken mi?

LADY MACBETH

Evet.

MACBETH

Sus, dinle!.. İkinci odada kim yatıyor?

LADY MACBETH

Donalbain.

MACBETH

(Ellerine bakarak)

Şu halime bak, korkunç!

LADY MACBETH

Korkunç demenin sırası mı şimdi!

MACBETH

Biri uykuda güldü, öteki,
Adam öldürüyorlar! diye bağırды.
Birbirini uyandırdılar ne oluyor diye.

Çivilendim olduğum yerde, kulak verdim.
Dua ettiler sadece, sonra daldılar yine uykuya.

LADY MACBETH

Yan yana yatıyordu ikisi.

MACBETH

Allahım bizi koru! dedi biri; öteki Amin! dedi.
Beni görmüşler gibi bu kanlı ellerimle.
İçime doldu duydukları korku.
Allahım bizi koru! dedikleri zaman
Ben de amin demek istedim, diyemedim.

LADY MACBETH

Durma bunlar üstünde o kadar.

MACBETH

Evet ama, neden amin diyemedim?
Boğazımda düğümlendi kaldı amin sözü,
Allaha sığınmak isteği yakarken içimi.

LADY MACBETH

Böylesine düşünmeye gelmez bu işler:
Aklını kaçıtır insan.

MACBETH

Bir ses duyar gibi oldum:
«Kimseler uyumasın artık! Macbeth uykuyu öldürdü!»
Evet, mâsum uykuyu,
Yorgunlukları yıkayan suyu,
Her günkü hayatın ölümünü,
Yorgunlukları yıkayan suyu,
Yaralı canların merhemini.
Yüce tabiatın baş yemeği,
Hayat sofrasının cana can katan ziyafeti.

LADY MACBETH

Ne demek bunlar?

MACBETH

Yeniden yükseldi ses: Uyumayın artık:
Glamis uykuyu öldürdü. Onun için
Cawdor'a uyku yok artık! Macbeth'e uyku yok artık!

LADY MACBETH

Kimmiş bu bağırان? Ah koca Macbeth
Soylu gücünü yıpratıyorsun bu bozuk düşüncelerle.
Git, biraz su bul; yıka şu elindeki pis taniği!
Bu hançerleri ne diye getirdin? Orda bırakacaktın.
Götür geriye: Uşakların üstüne de kan sür!

MACBETH

Bir daha gitmem. Düşünmekten bile korkuyorum
Yaptığım şeyi. Dayanamam bir daha görmeye.

LADY MACBETH

Ne gevşek yüreğin varmış! Ver bana hançerleri!
Uyuyanlar ve ölüler birer resimdir sadece!
Umacı resimleri çocukları korkutur yalnız.
Kanı akıyorsa hâlâ, alır sürerim
Uşakların suratlarına; onların suçlu görülmesi gerek.

(Lady Macbeth çıkâr. Dışarda bir kapıya vurulur.)

MACBETH

Kapılar mı vuruluyor bir yerde? Ne oldu bana?
En küçük gürültü korkutur oldu beni.
Nedir bu eller? Gözlerimi oyuyor bu eller!
Koca Poseidon'un bütün denizleri

Yıkayabilir mi bu elleri? Yıkayamaz!
Ellerim kana boyar denizleri,
Kızıla çevirir sonsuz yeşil dalgaları.

(Lady Macbeth girer.)

LADY MACBETH

İşte seninkilerin renginde benim ellerim de.
Ama yüreğimi bembeyaz edemem seninki gibi,
Utandırım.

(Kapı vurulur.)

Güney kapısı vuruluyor. Odamıza gidelim.
Biraz su siler götürür bu işi.
Ne kolaymış görürsün.
Yüreğin gevşedi biraz, o kadar.

(Kapı vurulur.)

Duyuyor musun? Vurdular yine.
Gece hırkanı giy. Ararlarsa
Yatmadığımız belli olmasın.
Bırakma kendini saçma düşüncelere.

MACBETH

Kendimi bilmemek daha iyi
Ne yaptığımı bilmektense!

(Kapı vurulur.)

Vur, vur da uyandır Duncan'ı!
Keşke uyandırabilsen, nerde!

(Çıkarlar.)

Sahne III

Aynı yer. Bir kapıcı girer. Kapı vurulur.

KAPICI

Vurmak buna derler işte! İnsan cehennemin kapıcısı oldu mu yandı, anahtar çevirmekten imanı gevrer.

(Kapı vurulur.)

Güm! Güm! Güm!.. Kim bu cehennem davulcusu? Bir çiftçidir: Bolluk olacak diye kendini asmış. Tam vaktinde geliyor sun. Bol mendil getir bari: Neden dersen, fena terleyeceksin burda.

(Kapı vurulur.)

Güm! Güm!.. Kim o, Şeytanın tâ kendisi mi yoksa? Vallahi, bu gelen iki yüzlü softa olmalı: Akın kara, karanın ak olduğuna yemin eden, Tanrı adına dünyayı kandırılmış, ama Tanrıyı kandıramayıp gelmiş buraya. Gel bakalım, gel içeri koca softa!

(Kapı vurulur.)

Güm! Güm! Güm!.. Bu da kim? Ha, tamam!.. Bir İngiliz terzisi. Kumaş çalmış, hem de daracık bir Fransız pantolonu biçerken. Gel, terzi başı, gel de ütünü kızdır burda!

(Kapı vurulur.)

Güm!.. Güm!.. Dur dinlen yok!.. Kim o? Ama cehennem olamaz burası, fazla soğuk. Vazgeçtim şeytanın kapıcısı olmaktan. Her meslekten bir adam karşılayım demiştim bahar bahçelerinden geçip cehennem ateşlerine gidecekler arasından.

(Kapı vurulur.)

Peki, geldim! Ama kapıcıyı unutmayın lütfen!

(Kapıyı açar.)

(Macduff ve Lennox girerler.)

MACDUFF

Çok mu geç yattın ahbab? Amma da zor çıktın yataktan.

KAPICI

Vallahi bayım, ikinci horoz sesinedek, çektik kafaları. İçki dediğiniz de, bayım, üç şey için birebirdir.

MACDUFF

Neymiş bakalım o üç şey?

KAPICI

Ne olacak, bayım: Burnun kızarır, bol bol uyur, bol bol da işersin. Erkekliğe gelince, bayım, onu hem azdırır, hem de söndürür. Arzudan yanar, bir şey beceremezsin. Denebilir ki içkinin fazlası, softanın iki yüzlüsü gibi gelir erkekliğe. Bir yandan uyandırır, bir yandan uyutur, bir yandan kışkırtır, bir yandan dağıtır; bir yandan körükler, bir yandan sindirir. Hem koşturur insanı, hem zıncı diye durdurur. Uzun sözün kısası, bir kızdırır, bir sızdırır.

MACDUFF

Seni sızdırdı galiba bu gece.

KAPICI

Evet bayım, o beni sızdırdı, ama ben onu kızdırdım. O attı ben tuttum, ben tuttum o attı, sonunda ben kalktım, o yattı.

MACDUFF

Efendin kalktı mı? Öyle vurduk ki kapıya.

(*Macbeth girer.*)

Biz uyandırdık; geliyor işte.

LENNOX

Gün aydın, şanlı Macbeth!

MACBETH

Gün aydın baylar.

MACDUFF

Kral kalktı mı, Cawdor beyi?

MACBETH

Daha kalkmadı.

MACDUFF

Sabah erkenden gelmememi emretmişti;
Geç kaldım nerdeyse.

MACBETH

Gelin, yanına götüreyim sizi.

MACDUFF

Bu zahmet bir zevktir sizin için,
Biliyorum, ama bir zahmet ne de olsa.

MACBETH

Zevkli işde zahmet olmaz. Kapısı şu ilerideki.

MACDUFF

Gir demezse de gireceğim, aldığım emir öyle.

(*Macduff çıkar.*)

LENNOX

Kral gidiyor mu bugün?

MACBETH

Evet... Gitmeye karar vermişti.

LENNOX

Belâlı bir gece geçirdik. Bacalar uçtu
Bizim yattığımız yerde.
Ağlaşmalar duyulmuş karanlıklarda.
Ölüm çığlıkları ve ardından korkunç sesler:
Kızıl yangınlar, görülmedik kargaşalıklar
Görecekmış dertli dünyamız, öyle diyorlar.
Kara kuş durmadan öttü bütün gece.
Toprak bile titremiş diyorlar,
Sıtmaya tutulmuş gibi.

MACBETH

Hava sertti bu gece.

LENNOX

Böyle bir gece görmüşlüğüm yok benim.

(*Macduff girer.*)

MACDUFF

Korkunç! Korkunç!.. Korkunç felâket!
Diller anlatamaz seni! Yürekler dayanamaz sana!

MACBETH ve LENNOX

Ne var? Ne oldu?

MACDUFF

Böylesine canavarlık görülmemiş.
Cinayetlerin en cehennemliği
Tanrının evini talan etmiş de sanki
Tapılan canı almış içinden...

MACBETH

Neler söylüyorsun? Ne canı?

LENNOX

Krala mı bir şey oldu?

MACDUFF

Gidin odaya da taş kesilsin gözleriniz,
Yılan saçlı Gordonu'u görmüş gibi.
Beni konuşturmayın; gidin görün,
Sonra kendiniz konuşun konuşabilirsiniz.

(Macbeth ve Lennox çıkarlar.)

Uyanın!.. Uyanın!.. Ölüm çanları çalın!..
Kralı öldürdüler! Pusuya düşürdüler!
Banquo!.. Donalbain!.. Malcolm!.. Uyanın!..
Silkinin ölüm benzeri tatlı uykulardan,
Kalkın, kalkın da mahşer günü neymiş görün!..
Gelin, ölümün tâ kendisini görün!..
Malcolm!.. Banquo!.. Kalkın gelin,
Mezarlarınızdan kalkıp gelir gibi;
Ve birer hortlak gibi yürüyün ki
Bu korkunç sahneye uygun olsun gelişiniz.

(Çanlar çalar. Lady Macbeth girer.)

LADY MACBETH

Ne oluyor? Nedir bu kızılca kıyamet?
Ne diye uyandırıyorlar bütün ev halkını?
Söyleyin! Söylesenize!

MACDUFF

Ah! Ah, melek yüzlü bayanım; size göre değil
Söylememi istediğiniz şeyler.
Bunları bir kadına söylemek
Yüreğine bıçak saplamak olur.

(Banquo girer.)

Ah, Banquo! Banquo! Kralımızı öldürdüler!

LADY MACBETH

Eyvahlar olsun! Ne felâket!.. Bizim evimizde hem de.

BANQUO

Korkunç bir felâket, nerde olursa olsun!
Canım Duff, ne olur, yalanla kendini,
Olmadı böyle bir şey de.

(Macbeth, Lennox ve Ross girerler.)

MACBETH

Bundan bir saat önce ölüp gitseydim,
Mutlu bir ömür sürmüş olurdum.
Çünkü bundan sonra benim için,
Her şey boş artık bu yalan dünyada.
Her şey bir oyuncak artık sadece:
Büyüklik, insanlık öldü.
Hayatın şarabı alındı gitti,
Tortusu kaldı yalnız bu karanlık mahzende.

(Malcolm ve Donalbain girerler.)

DONALBAIN

Ne oldu?

MACBETH

Olan size oldu, haberiniz yok:
Kanınızın kaynağı, canevi, gözesi kurudu;
Pınarının ta kendisi akamaz oldu kanınızın!

MACDUFF

Kral babanızın canına kıydılar.

MALCOLM

Ne? Kim kıydı?

LENNOX

Odasında yatanlar, besbelli:
Elleri yüzleri kan içindeydi;
Hançerleri de öyle, silinmemiş bile!
Yastıklarının üstünde bulduk ikisini de.
Kendilerini kan tutmuş, alık alık bakıyorlardı.
Böylelerine can mı emanet edilir.

MACBETH

Ah, yine de pişmanım, kendimi tutamayıp,
Herifleri öldürdüğüme.

MACDUFF

Aman, ne diye öldürdünüz?

MACBETH

İnsan nasıl hem akıllı hem şaşkın,
Hem öfkeli hem durgun olabilir?
Nasıl hem candan bağlı, hem kayıtsız kalabilir?
Var mı böyle insan?

Taşkın sevgim daha hızlı davrandı
Beni durdurmak isteyen akıldan.
Duncan uzanmış yatıyor şurda, önüme:
Gümüş teni altın kanıyla çizik çizik.
Hançer yaraları göğsünün orta yerinde,
Varlığını talan etmeye gelmiş
Yıkıcı gücün açtığı gedikler gibi.
Yanı başında kaatiller, ayakta,
Marifetlerinin rengine boyanmışlar,
Hançerleri sapına kadar kan içinde.
Kimde seven bir yürek olur da,
Yüreğinde sevgisini gösterecek güç olur da.
Tutabilir kendini, dayanabilir buna?

LADY MACBETH

Tutun beni! Alın, götürün beni burdan!

MACDUFF

Bayana yardım edin.

MALCOLM

(Yavaşça Donalbain'e)

Olanlar bize oldu da
Neden bizim dilimiz varmıyor konuşmaya?

DONALBAIN

(Yavaşça Malcolm'a)

Ne konuşabiliriz burda biz?
Ölüm bir deliğe saklanmış kolluyor bizi,
Üstümüze atıldı atılacak. Kaçıp gidelim:
Bizim gözyaşlarımız ham henüz, dökmeyelim.

MALCOLM

(Yavaşça Donalbain'e)

Evet, büyük acımız
Kınından çıkacak halde değil daha.

BANQUO

Bayanı alıp götürsenize;

(Lady Macbeth'i götürürler.)

Biz de gidip konuşalım,
Çıplak perişanlığımızı örtelim de
Bir yerde baş başa verip düşünelim,
Nedir bu kanlı, bu korkunç oyun.
Korkular, kuşkular sardı bizi:
Ben Tanrının yüce elinde sayıyorum kendimi:
Ordan savaş açıyorum hiyanet bıçağının
Karanlık dolaplarına.

MACDUFF

Ben de.

HEPSİ BİRDEN

Hepimiz de.

MACBETH

Gidip erkek kılığına girelim de hemen,
Büyük salonda toplanalım.

HEPSİ BİRDEN

Kabul.

(Hepsi çıkar, Malcolm'la Donalbain kalırlar.)

MALCOLM

Sen ne yapmak niyetindesin? Katılmayalım onlara;
Duymadığı bir acıyı duyar görünmek
İşden değildir iki yüzlü bir adam için.
Ben İngiltere'ye gideceğim.

DONALBAIN

Ben de İrlanda'ya. Yollarımızı ayırmak
İkimiz için de en hayırlısı.
Burda hançer saklı güler yüzlerde.
Kanımıza susayan kanca en yakınımızdır.

MALCOLM

Kanlı ok son hedefine varmadı henüz.
Bizim için en iyisi bu hedeften uzak durmak.
Onun için hemen binelim atlara.
Hırsızca kaçıp gitmek suç sayılmaz.
Yüreklerin taş kesildiği yerden.

S a h n e IV

Macbeth'in şatosu dışında. Ross ve bir yaşlı adam girerler.

YAŞLI ADAM

Yetmiş yıldır olup bitenleri iyi hatırlarım.
Ne korkulu saatler yaşadım,
Ne görülmedik şeyler gördüm:
Bu korkunç gecenin yanında hiç kalır hepsi.

ROSS

Sen de görüyorsun ya, baba:
Gökler kızmış insanoğlunun ettiklerine,
Yıkacaklar nerdeyse kanlı dünyasını.
Saate bakarsan gündüz şimdi:
Ama karanlığa boğulmuş göğün lambası.
Ya gecenin zaferi bu,
Ya da gün utanıyor doğmaktan.
Karanlıklar sarmış dünyamızın yüzünü
Diri aydınlıklar öpecekken.

YAŞLI ADAM

Olan iş gibi bu da doğaya aykırı.
Geçen salı bir şahin,
Bütün haşmetiyle süzülürken göklerde
Fare yiyen bir baykuşun pençesinde can verdi.

ROSS

Ya Kralın atlarına ne dersin?
—İnanılır şey değil ama oldu—
O güzel, o yel gibi, o canım cins atlar
Yaban atlarına dönüp kaçtı gittiler,
Savaş açmış gibi insanoğullarına.

YAŞLI ADAM

Atlar birbirini yemiş diyorlar.

ROSS

Yediler vallahi, kendim gördüm,
Fal taşına dönen gözlerimle.
Macduff geliyor, aslan Macduff.

(Macduff girer.)

Dünyamız ne halde, bayım, ne oluyoruz?

MACDUFF

Görmüyor musun ne olduğumuzu?

ROSS

Belli oldu mu kim yapmış bu kanlı,
Bu kanlılar kanlısı marifeti?

MACDUFF

Macbeth'in öldürdükleri.

ROSS

Hey Allahım! Ne çıkarları olabilirdi?

MACDUFF

Tutulmuş adamlar. Kralın iki oğlu,
Malcolm'la Donalbain sıvışıp kaçmışlar;
Bu durumda onlar topluyor kuşkuları.

ROSS

Bir inanılmaz şey de bu! Şu doymaz göze bakın,
Kendine can veren cana nasıl kıyar insan?
Bu durumda krallık Macbeth'in olsa gerek.

MACDUFF

Kral oldu bile: Taç giymeye gitti Scona'ya.

ROSS

Duncan'ın ölüsü ne oldu?

MACDUFF

Golme-Kill'e götürdüler, atalarının
Kemikleri dolu kutsal mezara.

ROSS

Scona'ya gidiyor musunuz siz de?

MACDUFF

Hayır kardeş, ben Fife'a gidiyorum.

ROSS

Ben gideceğim.

MACDUFF

Eh, iyi şeyler görmeni dilerim orda.

Güle güle! Yeni urbalar eskilerini aratmasa bari.

ROSS

Yolun açık olsun baba.

YAŞLI ADAM

Tanrı yardımcı olsun size ve sizinle birlikte
Bütün, kötüyü iyi, düşmanı dost ederlere.

(Çıkarlar.)

PERDE III

Sahne I

Fores. Sarayda bir oda. Banquo girer.

BANQUO

Kral, Cawdor, Glamis, hepsi oldun:
Cadı karılar ne dediye çıktı.
Çıksın diye de korkarım kötü,
Çok köyü bir oyun oynadın.
Ama bir de ne demişlerdi:
Senin soyuna kalmayacakmış bütün bunlar.
Bense krallar atası, babası olacakmışım.
Bir doğruluk varsa bu cadıların falında
—ki senin için gün gibi var, Macbeth—
Neden sana dedikleri çıksın da
Bana dedikleri çıkmasın?
Umuda kaptırmasın beni?
Ama sus şimdi, uzatma!

*(Boru sesleri. Macbeth kral, Lady
Macbeth kraliçe kılığında, Lennox,
Ross ve başka baylar, bayanlarla
girerler.)*

MACBETH

İşte çağıracağımız baş misafir.

LADY MACBETH

Unutulsa bir boşluk duyardık
Büyük şölenimizde: Sönük kalırdı her şey!

MACBETH

Bu akşam bir tören yemeğimiz var, bayım;
Sizin de bulunmanızı dileyceğim.

BANQUO

Emrederseniz, Devletlim; ödevlerim
En çözülmez bağlarla bağlıyor beni efendimize,
Her zaman için.

MACBETH

Atla bir yere mi gidiyorsunuz bugün?

BANQUO

Evet, efendimiz.

MACBETH

Gitmeseydiniz bugünkü toplantımızda
Düşüncelerinizi öğrenmek isterdik,
Hep yerinde ve değerli olan düşüncelerinizi.
Ama yarın öğreniriz. Uzağa mı gidiş?

BANQUO

Bir hayli, efendimiz; şimdi gidersem,
Akşama ancak dönebilirim.
Atım iyi yürümezse geceden de
Bir iki karanlık saat isteyebilirim.

MACBETH

Şölenimizi kaçırmayın sakın.

BANQUO

Kaçırmam, efendimiz.

MACBETH

Öğrendiğimize göre kanlı dostlarımızın,
Biri İngiltere'ye sığınmış, biri İrlanda'ya.
Baba kaatilleri cinayetlerini gizleyip,
Olmayacak şeyler anlatıyorlarmış herkese,
Ama yarın konuşuruz bunları; nasıl olsa
Devlet işleri için buluşmamız gerekiyor.
Haydi, siz atlayın atınıza. Güle güle.
Oğlunuz Fleance de geliyor mu sizinle?

BANQUO

Geliyor, efendimiz; vaktimiz daraldı, gidelim.

MACBETH

Dilerim atlarınız iyi koşsun, ayakları sürçmesin.
Sırtlarına emanet ederim sizi. Güle güle.

(Banquo çıkar.)

Akşam yediye kadar herkes dilediği yere gitsin.
Biz de misafirlerimizi daha iyi karşılamak için
Yalnız kalalım yemeğe kadar..
Şimdilik Tanrıya emanet olun.

*(Herkes çıkar, yalnız Macbeth
ve bir uşak kalır.)*

Hey, sen dur hele: Dediğim adamlar hazır mı?

UŞAK

Saray kapısı dışındalar, efendimiz.

MACBETH

Getir onları buraya.

(Uşak çıkar.)

İş kral olmakta değil kral olup sağ kalmakta.
 Banquo'dan korkumuzun kökleri derin.
 Yaratılıştan kralca bir yanı var,
 Asıl korkulacak yanı da o.
 Her şeyi göze alabilir; yürekli adam,
 Üstelik aklını da kullanır yiğitliğinde,
 Çürük tahtaya basmadan yapar yapacağın.
 Bir tek onun varlığı korkutuyor gözümü.
 Yanında kafam siniveriyor sanki;
 Antonius da Caesar'ın yanında öyle olurmuş.
 Cadılar bana krallık verince nasıl çıkıştı,
 Kendi için de konuşmalarını emretti onlara!
 O zaman cadılar kâhince selâmladılar onu
 Krallar atası diye.
 Benim başıma meyvasız bir taç oturtular,
 Elime kısır bir âsa tutuşturdular.
 Ben kral babası olmayacağıma göre
 Tacı da âsayı da çekip alacaklar demek benden.
 Demek Banquo'nun soyu için kana boyadım elimi,
 Onun oğulları için öldürdüm iyi yürekli Duncan'ı,
 Onlar için vicdan azaplarına boğdum rahat uykularımı.
 Onlar kral, Banquo'nun tohumları kral olsun diye
 Şeytana sattım canımı, ölümsüz mücevherimi!
 Yoo! Öyle olacağına çık, ey kader, çık karşıma,
 Döğüş öldüresiye benimle, kılıç kılca! Kim o?

(Uşak, yanında iki kaatille girer.)

Sen çık, kapıda dur, ben çağırmadan girme.

(Uşak çıkar.)

Dün konuşmadık mı sizinle?

BİRİNCİ KAATİL

Evet, dün Devletli efendimiz.

MACBETH

Peki, söyleyin bakalım şimdi.
 İyice düşündünüz mü söylediklerim üstünde?
 Bugüne kadar oydu yükselmenize engel olan,
 Oysa siz haksız yere benden biliyordunuz bunu.
 Geçen konuşmamızda açıkça anlattım her şeyi:
 Bir bir söyledim nasıl oyun oynandığını size;
 Kimin, hangi yollardan sizi aldatıp kösteklediğini.
 Daha neler neler ki bunlar karşısında
 Bir yarım akıllı, bir çatlak kafalı bile
 Banquo'dur bunları yapan, der.

BİRİNCİ KAATİL

Evet, bizi uyardınız.

MACBETH

Uyardım ya, daha ileri de gittim sonradan:
 Bugünkü konuşmamızın asıl konusu da bu olacak
 Sizin yaradılışınız o kadar mı sabrınızın elinde ki
 Hoş göresiniz bütün bunları?
 Cennetlik birer evliya mısınız ki,
 Dua edesiniz bu mübarek adama ve soyuna sopuna?
 O adam ki ezmiş sizi demir pençesiyle,
 Çoluğunuzun çocuğunuzun rızkını kesmiş?..

BİRİNCİ KAATİL

Biz de birer insanız nihayet, kralım.

MACBETH

Evet, insan diye geçersiniz listede.
 Zağarlar, tazılar, kurt, çakal bozmaları
 Çomarlar, finolar da köpek diye geçer.

Ama iş değer sırasına geldi mi,
 Köpeğin hantalı, çeviği, avcısı, bekçisi
 Cömert tabiatın verdikleriyle ayrılır birbirinden,
 Özel bir ad alırlar genel köpek listesinde.
 İnsanlar için de böyledir. Bana söyleyin şimdi:
 Sizin, aşağılık insan sıraları dışında
 Kendinizin sayılacak bir yeriniz var mı yok mu?
 Varsa, namusunuza emanet edeceğim bir gizli iş
 Hem düşmanınızı kaldıracak ortadan,
 Hem de bizim kalbimizi, sevgimizi kazandıracak size
 O sağ kaldıkça, hasta bir sağlıktır bizimki,
 O ölmeli ki biz tam sağlığa kavuşalım.

İKİNCİ KAATİL

Ben, kralım, öyle stilleler yedim ki dünyadan,
 Öyle canıma tak dedi ki çektiklerim,
 Ne olsa yaparım bu dünyaya karşı.

BİRİNCİ KAATİL

Ben de öyle belâlara uğramış,
 Öyle kahırlar görmüşüm ki bahtımdan,
 Atmayacağım tehlike yoktur hayatımı,
 Ya düzelsin, ya da bitsin gitsin diye.

MACBETH

Banquo ikinizin de düşmanı, biliyorsunuz.

İKİNCİ KAATİL

Doğrudur, efendimiz.

MACBETH

Benim de düşmanım, hem öyle kanıma susamış ki,
 Yaşadığı her an hayatıma çevrili bir hançer.
 Gerçi onu uluorta da yok edebilirim,
 Haklı göstermek işten değil dilediğim her şeyi;

Ama yapmamalıyım bunu, ortak dostlarımız var,
 Bana sevgilerini çiğneyemem onların.
 Kendi yıkacağım adamın ölümüne yanmam gerek.
 Onun için sizin yardımınıza baş vuruyorum:
 Önemli sebepleri var bu işi herkesten saklamamızın.

İKİNCİ KAATİL

Ne emrederseniz, yerine getiririz, kralım.

BİRİNCİ KAATİL

Canımız pahasına da olsa...

MACBETH

İçinizdeki yiğitlik yüzünüzden okunuyor.
 En geç bir saat sonra söyleyeceğim size;
 Nerde pusu kuracağınızı; tam sırasını kollayıp
 Nasıl davranacağımızı.
 Bu akşam bitmeli bu iş.
 Saraydan da biraz uzakta olmalı:
 Benden bilinmemeli çünkü; hiç unutmayın bunu.
 İşde pürüz, takıntı kalmaması için,
 Yanındaki oğlu Fleance da paylaşmalı,
 Bu karanlık kader saatini. Hem onun da yokluğu
 Babasının kadar gerekli bizim için.
 Gidin aranızda anlaşın, ben birazdan bulurum sizi.

İKİ KAATİL BİRDEN

Biz kararımızı verdik, efendimiz.

MACBETH

Az sonra çağırırım sizi, saraydan ayrılmayın.

(Kaatiller çıkar.)

Bu iş tamam. Banquo canın cennetlikse
 Kendini cennette bil bu gece.

S a h n e II

Sarayda bir başka oda. Lady Macbeth ve bir hizmetçi girerler.

LADY MACBETH

Banquo gitti mi?

HİZMETÇİ

Evet efendim, ama akşama dönecek.

LADY MACBETH

Git krala söyle, vakti varsa
Biraz konuşmak istiyorum kendisiyle.

HİZMETÇİ

Baş üstüne, Kraliçem.

(Hizmetçi çıkar.)

LADY MACBETH

Kendini boşuna harcamış olur insan,
Dilediğine erer de sevinç duymazsa.
Yıktığın hayat kendininki olsun daha iyi,
Yıkmakla kazandığın şey kuşkulu bir mutluluksa.

Macbeth girer.)

Neniz var kralım? Niçin yalnız kalıyorsunuz,
Kara kara düşüncelerle baş başa,
Ölenlerle niçin ölmez size verdikleri tasalar?
Devası olmayan şeyleri unutmak gerek: Olan oldu.

MACBETH

Bir yılanı ikiye böldük yalnız, öldürmedik.
Yarası kapandı mı yılan o yılan olur yine.
Biz de kalırız dişlerinin önünde
Güçsüz, cılız kötülüğümüzle.
Korkudan yediğim lokma boğazımdan gitmeyecekse,
Her gece korkunç rüyalar saracaksa uykularımı
Varsın her şey çığırından çıksın,
Bu dünya da yıkılsın, öteki dünya da,
İnsana rahat nefes aldırmayan kuruntularla
Beynimizi bir işkence masasına çevirmektense
Ölüp rahat etmek daha iyi,
Rahat etmek için öldürdüklerimizle.
Duncan mezarda: Hayatın ateşli sıtmasından sonra
Rahat uykularda. Kalleşlik yaptı ona yapacağını;
Gayri ne hançerden korkusu var, ne zehirden,
Ne içerdeki düşmanlar vurabilir onu,
Ne yabancı ordular, ne de başka hiçbir şey.

LADY MACBETH

Bırak, canım kralım, bırak artık bu asık yüzü;
Keyifli, neşeli ol bu gece misafirlerinle.

MACBETH

Olacağım, sevgilim; sen de ol, rica ederim.
Banquo'yu hiç aklından çıkarma.
Gözlerin, sözlerin hep ondan yana olsun.
Ne yapalım, bu korkulu günlerde
Tacımız tahtımız gereği dalkavuk olacağız,
Yüzümüzü bir maske gibi takacağız yüreğimize
İçindeki görmesinler diye.

LADY MACBETH

Düşünmeyin artık bunları.

MACBETH

Ah, karıcığım, kafamın içi akreplerle dolu.
Unutma ki Banquo sağ henüz, oğlu Fleance sağ!

LADY MACBETH

Ama ölmezlik senedi yok ya ellerinde.

MACBETH

Evet, iyi ki yok: Ölebilirler.
Keyfine bak öyleyse.
Yarasa fır dönmeye başlamadan dehlizinde,
Gübre böceği, Kara Hekate'nin emrine uyup,
Sağır sesiyle uyku serpmeden karanlığa,
Yaman bir iş görülecek dünyada.

LADY MACBETH

Nedir görülecek iş?

MACBETH

Sen masum bilmezliğinle kal, bir tanem:
İş bitirilince alkışlarsın... Gel ey gece,
Kırpıkları kavuşturan karanlık,
Bağla gözlerini yumuşak yürekli gündüzün.
Görünmez kanlı ellerinle yırt at,
Uykularımı kaçırın varlığın kader yazısını.
Gün soluyor karga çal kanat gidiyor kara ormana,
Gündüzün iyi kulları boyunlarını büküp
Uykulara dalmak üzereler, gecenin kara güçleri
Avlarının üstüne saldırmaya hazırlanırken...
Sözlerim şaşırtıyor seni, ama merak etme:
Kötülükle başlayan kötülükle sağlamlaşır.
Haydi artık, sevgilim, gel benimle...

Sahne III

*Saray. Bir park ve saraya giden bir
yol. Üç kaatil girer.*

BİRİNCİ KAATİL

İyi ama, bize katılmanı kim söyledi sana?

ÜÇÜNCÜ KAATİL

Macbeth söyledi.

İKİNCİ KAATİL

Kuşkulanmak yersiz bu adamdan:
Bizim işimiz ne, kendi yapacağı ne
İnceden inceye biliyor hepsini.

BİRİNCİ KAATİL

Kal öyleyse bizimle.
Batan günden bir iki pırıltı kaldı batıda.
Bu saatte atını mahmuzlar geç kalmış yolcu
Bir an önce hana ulaşmak için.
Bizim yolcumuz da gelir nerdeyse.

ÜÇÜNCÜ KAATİL

Durun! Nal sesleri geldi kulağıma!

(Sahne dışından)

BANQUO

Hey, bir ışık tutun bize!

İKİNCİ KAATİL

Odur, o! Öteki bütün davetliler içerde.

BİRİNCİ KAATİL

Atları karşıda, başları boş.

ÜÇÜNCÜ KAATİL

Az yol değil ama, saray kapısına kadar,
O da, başkaları da yürürler çoğu zaman.

İKİNCİ KAATİL

Bir ışık geliyor, bir ışık!

(*Banquo ve elinde bir meşaleyle
Fleance girerler.*)

ÜÇÜNCÜ KAATİL

Ta kendisi!

BİRİNCİ KAATİL

Davranın!

BANQUO

Bu gece yağmur yağacağa benzer.

BİRİNCİ KAATİL

Yağdırın şuna yağmuru!

(*Banquo'nun üzerine atılırlar.*)

BANQUO

Ah, kalleşler! Kaç Fleance'im, kaç! kaç! kaç!
Kaç da öcümü al! Ah, alçak!

(*Banquo vurulup ölür,
Fleance kaçır.*)

ÜÇÜNCÜ KAATİL

Işığı kim söndürdü?

BİRİNCİ KAATİL

İyi etmedik mi söndürmekle?

ÜÇÜNCÜ KAATİL

Birini hakladık, yalnız; oğlu kaçtı.

İKİNCİ KAATİL

Yarısını kaçırdık işin, en kolayını hem de!

BİRİNCİ KAATİL

Ne yapalım! Gidip söyleyelim ne yapabildikse!

S a h n e IV

SARAYDA BİR ODA

*Bir şölen sofrası. Macbeth, Lady
Macbeth, Ross, Lennox, beyler ve
adamları girerler.*

MACBETH

Her biriniz yerinin nerde olduğunu bilir, oturun!
Büyük küçük hepiniz hoş geldiniz.

BEYLER

Hoş bulduk! Kralımız sağ olsun!

MACBETH

Bizim dileğimiz aranız katılmak
En alçak gönüllü ev sahipleri gibi.

Kraliçemiz yerlerinden kalkmıyorlar:
Ama şimdi isteriz kendilerinden
Sizlere hoş geldiniz demelerini.

LADY MACBETH

Benim adıma siz söyleyin, kralım, bütün dostlara:
Candan sevindim geldiklerine.

(Birinci kaatil kapıda görülür.)

MACBETH

Bak, onlar da yürekten teşekkür ediyorlar sana.
Ödeşmiş oldunuz böylece. Ben aranızda oturayım bari.
Ama keyfinize bakın. Hep birlikte de içeriz şimdi.

(Kapiya yaklaşarak)

Yüzünde kan var senin.

KAATİL

Banquo'nun kanıdır, varsa.

MACBETH

Senin yüzünde olması içinde kalmasından iyidir.
Görüldü mü hesabı?

KAATİL

Evet kralım, gırtlığına yedi bıçağı.
Bu işi görmek bana düştü.

MACBETH

En usta sensin demek gırtlak kesmede.
Ama Fleance'inkini kesen de yaman olmalı.
Onu da sen hakladıysan eşin yok demektir.

KAATİL

Yüce kralımız, Fleance kaçtı.

MACBETH

(Kendi kendine)

Öyleyse ateş yine o ateş içimde.
Yoksa ne rahat edecektim, ne rahat.
Mermer gibi sıkı, kaya gibi sağlam,
Dünyayı saran hava gibi geniş olurdum.
Şimdiyse kapandım, dört yanım çevrildi yine.
Korkuların, sinsi kuşkuların zindanındayım.

(Kaatile)

Ama Banquo'nun işi sağlam, değil mi?

KAATİL

Evet, efendimiz; o sapa sağlam çukurda
Başında yirmi bıçak yarasıyla hem de:
Bir teki bile şaşmaz öldürür cinsten.

MACBETH

Bundan yana, eline sağlık.

(Kendi kendine)

Büyük yılan yattı yere.
Küçük yılan gelince,
Zehirli olmasına olacak, yaradılışı gereği,
Ama şimdilik dişleri yoktur ağzında.

(Kaatile)

Hadi sen git; yarın görüşürüz.

(Kaatil çıkar.)

LADY MACBETH

Kralımız, misafirleri böyle bırakmak olmaz.
Ziyafet verildi mi candan verildiği söylenecek,
Yoksa yediği boğazında kalır misafirlerin.
İstenen yemek olsa, herkes evinde yemek ister.
Ziyafetlerde hoş sözdür yemeklerin tuzu biberi,
Yoksa neye yarar toplamak sofrada dostları?

MACBETH

Ne tatlı bir ders verdi bize kraliçemiz!
Haydi mideniz, iştahınız açık olsun!
Sağlık dilerim hepinize!

LENNOX

Buyurun, oturun efendimiz.

*(Banquo'nun hayaleti girer ve
Macbeth'in yerine oturur.)*

MACBETH

Yurdumuzun bütün şanı şerefi bu sofrada olurdu
Sevgili Banquo'muz da katılsaydı bize.
Dilerim bir kazaya uğramış olmasın da,
Saygısızlık etmesine kızalım sadece.

ROSS

Gelmemekle sözünü tutmamış oldu, kralım.
Efendimiz aramıza katılmak istemezler mi?

MACBETH

Sofrada yer yok.

LENNOX

Buyurun; işte, yeriniz hazır, kralım.

MACBETH

Nerede?

LENNOX

İşte, buyurun kralım. Neniz var, efendimiz?

MACBETH

Kim yaptı bunu?

BEYLER

Neyi, efendimiz?

MACBETH

Ben yaptım diyemezsin elbet!
Beni gösterme öyle, kanlı başını sallayıp.

ROSS

Baylar, kalkalım; Kralımız rahatsız.

LADY MACBETH

Oturun, sayın dostlarımız, sık sık olur bu,
Genç yaşından beri böyledir kralımız.
Oturun, rica ederim! Şimdi geçer.
Bir an sonra hiçbir şeyi kalmaz.
Üstüne düşerseniz, darılır size;
Daha da fenalaşır, yemenize bakın. Bırakın onu.

(Macbeth'e)

Erkek misin değil misin sen?

MACBETH

Erkeğim elbet, bir kahraman hem de:
Şu benim korkmadan baktığım şeyi
Şeytan bile görse sararır korkudan.

LADY MACBETH

Bırak bu saçmaları!
Korkudan hayal görmeye başladın yine:
O havada duran hançer gibi hani,
Sözde seni Duncan'a doğru süren hançer.
Ah, bu irkilip ürpermeler,
Bu gerçek korkunun uydurmaları,
Kocakarı masallarına yaraşır bunlar,
Kışın, ninemin ocak başında anlattıklarına.
Ayıptır, ayıp! Nedir o yüzünün hali?
Nedir o baktığın şey? Bir iskemle sadece.

MACBETH

Bak, ne olursun, bak şuraya, bak, gör, işte:
Ne diyorsun buna? Başını sallama da konuş, söyle:
Ölülerin mahzenleri, toprakları, çukurları
Böyle geri yollarsa bize gömdüklerimizi
Çaylak midesine döner mezarlarımız.

(Hortlak çıkar.)

LADY MACBETH

Delirdin mi sen? Yitirdin mi büsbütün kendini?

MACBETH

Ben eğer bensem, gördüğüm de oydu.

LADY MACBETH

Yazık sana! Utanır insan!

MACBETH

Ne kanlar döküldü eski zamanlarda,
Kanunlar yumuşatmadan önce insanları!
Ne korkunç cinayetler işlendi bugünedek!

Ama eskiden, beyni paralanınca
İnsan ölür gider, her şey bitermiş.
Şimdi ölenler diriliyor:
Kafalarında yirmi bıçak yarasıyla kalkıp
İskemlemizi alıyorlar altımızdan.
Görülmemiş insan öldürmenin bu türlü!

LADY MACBETH

Efendimiz, sayın dostlarınız sizi bekliyor.

MACBETH

Öyle ya, unuttum onları.
Değerli dostlarım, bana şaşkın bakmayın böyle.
Bir garip dert bu; beni bilenler için önemsiz.
Haydi dostlar, sağ olun, var olun, hepiniz.
Oturuyorum artık. Şarap verin bana. Doldurun.
Sağlığına, sevincine içiyorum bütün sofranın,
Ve aramızda eksik sevgili dostumuz Banquo'nun.
O da olsaydı keşke. Ona ve herkesin sağlığına,
Hepinizin mutluluğuna içiyoruz.

BEYLER

Sağ olun, var olan!

(Hortlak girer.)

MACBETH

Çekil! Git karşımdan! Git, toprak gizlesin seni!
Kanın kurudu senin; ilik yok artık kemiklerinde.
Bakış yok üstümüze diktiğin o gözlerde.

LADY MACBETH

Aldırmayın, beyler, olağan bir şey sayın bunu.
Bir şey değil aslında;
Keyfimizi bozuyor yalnız, o kadar.

MACBETH

Bir insan neyi göze alabilirse almışım göze.
Gel, yaklaş, kudurmuş Rus ayısı!
Azılı gergedan, cana susamış kaplan!
Böyle görünme de ne olursan ol:
Kılım kıpırdamayacak karşında .
Diril istersen, kılıcını çek, çağır beni
İssız bir yere. Korkar da evime kapanırsam,
Bir kızın bebeği de bana, bebeği de!
Çekil git, pis hortlak. Uydurma surat, çekil git!

(Hortlak çıkar.)

Bakın, o gitti, ben de adama döndüm yeniden!
Oturun, rica ederim, kalkmayın!

LADY MACBETH

Keyif bırakmadınız kimsede!
Bu akıl almaz halleriniz yıktı soframızı.

MACBETH

Böyle şeyler olur da nasıl şaşmaz insan?
Nasıl bakar bir yaz bulutu geçer gibi gökten?
Kendi kendimden ürkütüyorsunuz beni,
Bu gördüğüm şey nasıl korkudan
Bembeyaz eder de beni,
Yakut renginde kalır sizin yanaklarınız?

ROSS

Nedir gördüğünüz, kralım?

LADY MACBETH

Rica ederim, konuşmayın: Daha fena olur.
Bir şey soruldu mu çileden çıkar büsbütün.
İyi geceler! Teklifsizce çıkın gidin hemen.

LENNOX

İyi geceler, kralımıza sağlık dileriz.

LADY MACBETH

Hepinize iyi geceler, güle güle.

(Herkes çıkar, yalnız Macbeth
Lady Macbeth kalırlar.)

MACBETH

Kan istiyor: Kan kanı çağırır, derler.
Taşlar kımıldar, ağaçlar dile gelirmiş
Fallar, esrarlı bağıntılar içinden
Saksağanlar, kargalar, kuzgunlar konuşmuş
Kan dökeni bulup çıkarmak için...
Gece ne sularda? Sabaha çok var mı?

LADY MACBETH

Cenkleşiyorlar; gece mi sabah mı belli değil.

MACBETH

Macduff kulak asmıyor bizim çağımıza:
Ne diyorsun buna?

LADY MACBETH

Adam yollamış mıydınız kendisine?

MACBETH

Başkasından öğrendim durumunu.
Ama adam da yollayacağım ayrıca.
Her birinin evinde bir gözcü koydum.
Hizmetçileri arasında, benden para alan var.
Yarın cadı kardeşlere gideceğim.
Daha çoğunu söylesinler. Bilmeliyim çünkü;

Engel dinlemem artık kendi çıkarımın önünde.
Öylesine kan içinde yüzüyorum ki artık.
Geri gitsem de belâ, ileri gitsem de.
Neler kuruyorum kafamda, hiç beklenmedik:
Kimseler sezinlemeden yapmam gerek bunları.

MACDUFF

Size gerekli olan uyku.
Her canlıyı dinlendiren uyku.

MACBETH

Haydi, gidip uyuyalım. Benimkisi delilik:
İlk ağızda insanı saran korku bu;
Alışmak ister buna:
Acemiyiz henüz kan dökmede.

(Çıkarlar.)

S a h n e V

*Bir çalılık. Gök gürültüleri. Üç cadı
girer ve Hekate ile karşılaşırlar.*

BİRİNCİ CADİ

Ne var, Hekate? Hayır ola? Kızgın görünüyorsun.

HEKATE

Nasıl kızmam? Sizi cadı karılar, sizi!
Sizi yüzünüzler,
Sizi başından büyük işlere kalkışanlar!
Siz nasıl Macbeth'le anlaşıp,

Ölüm alış verişine girersiniz de
Bana anlatmazsınız bu şeytanlıkları?
Ben ki başıyım bu işlerin,
Sanatımızın sırlarını, büyü yapmasını
Benim öğreten size.
İşin kötüsü, bütün yaptığınız da ne?
Bir azgın, bir dik kafalı insanoğluna,
Sizi değil, kendi çıkarını düşünen,
İçki dolu bir insanoğluna hizmet etmek.
Temizleyin şimdi yediğiniz halı:
Gidin şimdi ve gün doğarken,
Akheron kıyısında bulun beni.
Macbeth oraya gelecek,
Falına baktırmaya.
Kap, kazan, büyü, müyü,
Hazırlayın neniz varsa.
Ben uçuyorum karanlıklara,
Bir işim var pişirilecek bu gece,
Yarın öğleye, bir karışık,
Bir belâlı büyük iş.
Ayın kıyısında sarkan,
Bir damla var büyüğü duman duman.
Onu kapacağım yere düşmeden:
O damla girdi mi bizim tezgâha
Öyle cinler çıkacak ki içinden
Girip beynine, düşlerine
Belâya salacaklar başını.
Kaderi saymaz, ölüme aldırılmaz olacak:
Aklın, korkunun sınırlarını aşıp
Tanrıdan ötelere gidecek umutları.
Oysa hep bilirsiniz nedir,
Ölümlülerin başını yiyen:
Kendine fazla güven.

(İçerden çalgı ve şarkı duyulur:
«Gelin, gelin...» diye bir şarkı)

Durun! Beni çağırıyorlar. Bakın peri kızıma:
Oturmuş bekliyor beni sisler içinde.

(Çıkar.)

BİRİNCİ CADİ

Gelin, çabuk olalım: Birazdan gelir yine.

(Cadılar çıkar.)

S a h n e VI

*Fores. Sarayda bir oda. Lennox ve
bir başka bey girerler.*

LENNOX

Bu sözlerim seni uyarmak için sadece:
Ötesini sen düşün, kendin yorumla.
Benim dediğim şu yalnız:
Bu işlerin içinde bir iş var gibi.
Macbeth babacan Duncan'a yandı:
Nasıl yanmasın? Adam öldü gitti.
Yiğit Banquo da fazla gecikti karanlıkta.
Oğlu öldürdü diyelim; kaçtı çünkü.
O kadar geç kalmamalı insan dışarda.
Malcolm'la Donalbain'in yaptıklarıysa
Herkesin canavarca bulacağı bir şey:
O canım babayı öldürmek, olur melunluk değil!

Macbeth az mı yandı bu işe?
Yürekten gelen bir öfkeyle
Hemen delik deşik etmedi mi
O üçü de sarhoş, uykulu kaatilleri?
Yiğitçe bir davranış değil mi bu? Akıllıca hem de:
Çünkü herifler yaptıklarını inkâr edip
Milleti çileden çıkaracaklardı.
Evet, her şeyi yolunca yaptı doğrusu.
Hatta, öyle geliyor ki bana,
Duncan'ın oğulları eli altında olsalardı
Onlar da görürdü ne demek olduğunu
Baba öldürmenin. Fleance da öyle.
Ama, susalım! Çünkü, duyduğuma göre
Macduff ileri geri konuştu diye,
Ziyafete de gelmediği için gözden düşmüş.
Sizin bir haberiniz var mı? Macduff nerdeymiş?

BEY

Duncan'ın oğlu İngiltere Sarayında yaşıyor,
Doğuştan hakkı olan tahtında bu zorba otururken.
Dini bütün Edward öyle iyi bakıyor ki ona,
Bahtsızlığı soyunun şanını azaltmıyor hiç değilse.
Macduff da oraya gitti: Krala yalvaracak
Northumberland'ı ve yiğit Siward'ı ayaklandırırsın da,
Onların ve Tanrının yardımıyla
Yeniden sofralarımızı kurabilelim,
Gecelerimize uykuyu getirebilelim diye.
Şölenlerimizi, şenliklerimizi.
Kanlı bıçaklardan kurtaralım diye
Büyüklerle saygımız yürekten olabilsin
Gördüğümüz saygıdan utanmayalım diye.
Nasıl hasretiz şimdi bütün bunlara!
Kral haberi alınca kudurdu:
Savaşa hazırlanmaya başladı bile.

LENNOX

Macduff'u çağırıttı mı?

BEY

Çağırttı; ama yolladığı adam,
Kesin bir «Hayır, bayım» cevabı almış,
Suratını asıp dönerken de saraya
Şöyle bir şeyler homurdanmış kendi kendine:
Yanına kalmaz bu cevap senin,
Ne diye benim başımı da derde sokarsın?

LENNOX

Desenize Macduff'un koruması gerek kendini,
Ne kadar uzak durursa o kadar iyi eder.
İngiltere sarayına bir melek ondan önce gitse de
Açıklaşa götürdüğü yaman haberi.
Bir an önce rahat etse bu memleket,
Kurtulsa o lânetli ellerden.

BEY

Benim de dileğim duam ondan yana.

PERDE IV

Sahne I

Bir mağara. Ortada bir kaynar kazan. Gök gürleri ve üç cadı girer.

BİRİNCİ CADİ

Tekir kedi tam üç kez miyavladı.

İKİNCİ CADİ

Kirpi üç kez fısladı, bir kez tısladı.

ÜÇÜNCÜ CADİ

Guguk kuşu: Vakittir vakit, dedi.

BİRİNCİ CADİ

Kayna kazan, biz dönelim çevrende:
Kokmuş işkembeyi attım içine.
Soğuk soğuk taş altında kurbağa,
Otuz bir gün, otuz bir gece
Zehim zehim zehirini toplaya,
Kazanımda ilk önce o kaynaya.

HEPSİ BİRDEN

Acı üstüne acı, kan üstüne kan,
Kayna kazanım kayna, yan ateşim yan.

İKİNCİ CADİ

Kara yılan kıtır kıtır kesilsin,
At kazana fıkır fıkır kaynasın.
Semender gözü, kurbağanın baş parmağı,
Köpek dili, yarasanın kıkırdağı,
Yılan dişi, çıyan kuyruğu,
Puhu kanadı, kertenkele budu,
Fokurdayıp pişsin kazanda,
Bir cehennem yemeği acılığında.

HEPSİ BİRDEN

Acı üstüne acı, kan üstüne kan,
Kayna kazanım kayna, yan ateşim yan.

ÜÇÜNCÜ CADİ

Pul pul ejderha derisi, kurt dişi,
Bir cadı kemiğinin çürümüşü,
Köpek balığının kursağı, tuzlu tuzlu,
Baldıran kökü, gece koparılmış, gizli gizli.
Bir parça Yahudi ciğeri, kara kara,
Biraz keçi safrası, sarı sarı
Porsuk yaprağının kurumuşu,
Ay tutulduğu zaman toplanmışı.
Bir orospudan doğmuş,
Doğar doğmaz boğulmuş,
Bir çocuğun parmağı.
At hepsini kazana, kaynasın:
Biraz kaplan işkembesi de katmalı ki
Koyulaşsın çorba, kıvamına gelsin.

HEPSİ BİRDEN

Acı üstüne acı, kan üstüne kan,
Kayna kazanım kayna, yan ateşim yan.

İKİNCİ CADİ

Bebek kanıyla da soğuttun mu biraz,
Tamamdır büyü, önüne durulmaz.

(*Hekate girer.*)

HEKATE

İyi, aferin; böyle çalışmalı cadılar!
Kazançtan hepinize pay var.
Şimdi dönün, cinler, periler gibi
Türkü söyleyip kazanın çevresinde:
Büyülensin ne varsa kazanın içinde.

(*Müzik ve türkü:*)

Gelsin karanlık ruhlar...
Bu kazanda dert kaynar.
Gün batıp ay doğunca,
Cin çalar, peri oynar.

İKİNCİ CADİ

Baş parmaklarımın kaşındığına bakılırsa
Sütü bozuk biri geliyor bu yana.
Açıl kilidim, açıl kapıyı vurana.

(*Macbeth girer.*)

MACBETH

Kolay gele, cadılar; gecenin kara kızları;
Nedir yine yaptığınız, gizli kapaklı?

HEPSİ BİRDEN

Kendi var adı yok bir iş.

MACBETH

Gördüğünüz iş adına dinleyin beni:
Nerden geliyorsa gelsin bildikleriniz.

Cevap verin soracaklarıma.
İster bırakın rüzgârların başını
Saldırsınlar kiliselerin üstüne;
İster dalgalar şahlansın,
Parçalayıp yutsun bütün gemileri;
Ham başaklar, ulu ağaçlar serilsin yere;
Kaleler yıkılsın içindekilerin başına;
Saraylar, ehamlar yerle bir olsun;
Batsın bereket hazinesi tabiatın,
Bütün tohumlarıyla birlikte;
Yıkılsın her şey yıkılmaktan bıkasıya;
Ne isterseniz olsun, tek cevap verin bana.

BİRİNCİ CADI

Sor.

İKİNCİ CADI

Söyle.

ÜÇÜNCÜ CADI

Sor, söyleyelim.

BİRİNCİ CADI

Bizden mi duymak istersin dilediğini
Yoksa bizim ustalarımızın ağzından mı?

MACBETH

Çağırın görelim onları.

BİRİNCİ CADI

Dokuz yavrusunu bir günde yemiş
Bir dişi domuzun kanı döküle
Bir kaatilin çarmıhından süzölmüş
İnsan yağı ateşlerde yakıla.

HEPSİ BİRDEN

İster aşağıdan gel, ister yukardan:
Göster kendini, bütün gücünü kullan!

(Gök gürler, ilk hayalet
gözükür; miğferli bir baş.)

MACBETH

Söyle, ey bilinmez güç...

BİRİNCİ CADI

Aklından geçeni bilir o senin,
Sen konuşma, bırak o söylesin.

BİRİNCİ HAYALET

Macbeth! Macbeth! Macduff'dan koru kendini!
Fife beyine göz kulak ol! Yeter, bırakın beni!

(Hayalet yere iner, kaybolur.)

MACBETH

Kim olursan ol, verdiğin öğüt yerinde, eksik olma!
Tam korkularımın üstüne bastın. Ama bir söz daha!

BİRİNCİ CADI

Kimsenin buyruğunu dinlemez o, çağırma.
Ama bak bir başkası geliyor, daha da güçlü.

(Gök gürültüsü ve ikinci Haya-
let. Kanlar içinde bir çocuk.)

İKİNCİ HAYALET

Macbeth! Macbeth! Macbeth!

MACBETH

Üç kulağım olsa da, üçüyle dinlesem seni!

İKİNCİ HAYALET

Elini kana bula, yılma, yolundan şaşma!
Ana karnından çıkmış hiç kimseden korkma.

(Hayalet yerde kaybolur.)

MACBETH

Öyleyse, yaşa Macduff! Ne diye korkayım senden?
Ama yok, yine de güvenmeyelim,
Yazılı bir senet alalım Kader'den:
Sağ kalma ki, yufka yürekli Korkuya,
Yalan söylüyorsun deyip uyuyabileyim,
Gök gürledikçe.

(Gök gürler. Üçüncü Hayalet gelir: Bir çocuk, başında taç, elinde bir ağaç.)

Bu gelen de kim? Bir kralın oğlu mu ne:
Altın krallık tacı var başında...

HEPSİ BİRDEN

Konuşma, dinle.

ÜÇÜNCÜ HAYALET

Aslan yürekli ol! Gururlu ol! Düşme ardına
Dil uzatan, baş kaldıran, tuzak kuranların.
Kimse Macbeth'in hakkında gelemesin
Koca Birnam ormanı kalkıp üstüne gelmedikçe,
Dunsinane tepelerine kadar yürümedikçe

(Hayalet yerde kaybolur.)

MACBETH

Hiçbir zaman desenize! Kim yürütebilir ormanı?
Kimin sözü geçer ağacın toprağa perçinli köklerine?

Falıma diyecek yok doğrusu! Ne güzel!
Ey bana baş kaldıranlar, indirin başlarınızı,
Birnam ormanı yerinden kalkıncaya dek.
Macbeth yaşayacak yücelerde,
Tabiat yeter demedikçe,
Eceliyle son nefesini vermedikçe.
Ama bir şey daha var, bilmeye can attığımı:
Söyleyin bana, söyleyebilirsiniz:
Banquo oğulları kral olacak mı bu ülkede?

HEPSİ BİRDEN

Daha fazlasını öğrenmeye çalışma.

MACBETH

Ben ne dilersem yerine getirilmeli.
Yoksa lânet yağdırırım üstünüze.
Bilmek istiyorum... Nedir bu gürültü?
Kazan niçin batıyor yere?

(Obua sesleri.)

BİRİNCİ CADI

Gösterin kendinizi!

İKİNCİ CADI

Gösterin kendinizi!

ÜÇÜNCÜ CADI

Gösterin kendinizi!

HEPSİ BİRDEN

Görsün gözleri, kanasın yüreği!
Gelin, geçin önünden gölgeler gibi!

(Sekiz kral görünür, en arkadakinin elinde bir ayna vardır. Banquo'nun hayaleti peşlerinden yürür.)

MACBETH

Ah, tıpkı Banquo'nun hayaleti! Sen yıkıl karşımdan!
 Gözlerimi yakıyor başındaki taç.
 Şuna bak! Senin de altın çevrili başın:
 Saçların tıpkı öndekinin saçları!..
 Üçüncü? O da öyle, ötekiler gibi.
 İğrenç cadılar! Nedir bu bana gösterdikleriniz?
 Bir dördüncü! Gözlerim, kör olun da görmeyin!
 Nedir bu? Kıyamete kadar
 Ardı gelmeyecek mi bunların?
 Bir daha! Bu yedincisi! Yeter, istemem artık!
 Sekizinci de geliyor. Bir ayna var elinde:
 Ve aynanın içinde bir sürü başlar daha!
 Kiminin elinde iki altın top,
 Kiminin elinde üçüzlü âsa! Ne korkunç görüntü bu!
 Ama bak, bu gördüklerim doğru demek:
 Bak işte Banquo, kandan yapış yapış saçlarıyla
 Gülüyor bana, oğullarını gösteriyor.

(Hayaletler kaybolur.)

Demek doğru?

BİRİNCİ CADİ

Evet, hepsi doğru, efendimiz. Ama neden,
 Böyle dona kaldı Macbeth'imiz?
 Haydi, bacılar, eğlendirelim onu,
 En hoş oyunlarımızı gösterelim ona.
 Siz oynayın periler gibi döne döne,
 Ben büyüyle çalgı çaldirayım esen yele.
 Bu yüce kral da şanına layık
 Bir kabul töreni görmüş olsun aramızda.

(Çalgı. Cadılar dans eder, sonra
 Hekate ile birlikte kaybolurlar.)

MACBETH

Neredeler? Gittiler mi? Bu uğursuz saat
 Silinsin takvimlerden kıyamete kadar!
 Hey, dışardakiler, içeri gelin!

(Lennox girer.)

LENNOX

Buyurun, haşmetlim.

MACBETH

Cadıları gördün mü?

LENNOX

Hayır, efendimiz.

MACBETH

Yanından geçmediler mi?

LENNOX

Hayır, geçmediler, efendimiz.

MACBETH

Binip gittikleri yellere lânet!
 Cadıya inananın canı cehenneme.
 At sesleri duydum: Kimdi gelen

LENNOX

İki üç kişi haber getirdi:
 Macduff İngiltere'ye kaçmış.

MACBETH

İngiltere'ye kaçmış ha?

LENNOX

Evet, kralım.

MACBETH

Ah zaman!.. Hançerimden önce davranıyorsun?
 Düşündüğümle yaptığım bir araya gelmedikçe
 Vuracağım yok uçup giden hedefimi.
 Bundan böyle içime ilk doğan ne olursa
 Elime ilk alacağım iş de o olacak.
 Bugünden tezi yok, düşün ve hemen yap:
 Düşündüklerin donansın yapacaklarımla.
 Gidip basacağım Macduff'un şatosunu.
 Fife'ı alır almaz kılıçtan geçireceğim
 Macduff'un karısını, çocuklarını,
 Onun kanından olan bütün mutsuzları.
 Görsün neymiş o böbürlenmek sersemce.
 Düşüncem soğumadan bitirmeliyim bu işi.
 Ama kimseler yok ortada! Nerde bu beyler?
 Haydi, nerdeyseler oraya götürün beni.

S a h n e II

Fife. Macduff'un şatosu. Lady Macduff, oğlu ve Ross girerler.

LADY MACDUFF

Ne yaptı? Ne diye kaçsın memleketten?

ROSS

Sabırlı olmalısınız, Lady Macduff.

LADY MACDUFF

O sabırlı oldu mu? Çılgınlık böyle kaçması.
 Bir şey yapmadan, yalnız korku yüzünden
 Hain durumuna sokmuş oluyoruz kendimizi.

ROSS

Korktu mu, akıllılık mı etti, bilmiyorsunuz.

LADY MACDUFF

Akıllılık ha! Akıl mı kendi kaçıdığı yerde,
 Karısını, çocuklarını, varını yoğunu bırakmak?
 Sevmiyor bizi. İnsanca sevgiler yok onda.
 Çit kuşu, kuşların en küçüğü bile
 Yuvasını, yavrularını korur baykuşa karşı.
 Koku var yalnız, sevgi yok bu kaçmada:
 Akla da sığmıyor ki akıllılık diyelim.

ROSS

Dayım kızı, canım kardeşim, tut kendini, ne olur!
 Senin kocan soylu, akıllı, duygulu adamdır.
 En iyi o bilir neler olup bittiğini günümüzde.
 Fazla konuşmaya varmıyor dilim
 Ama öyle kötü günler yaşıyoruz ki şimdi,
 İnsan ne yaptığını bilmeden hain oluveriyor,
 Neden korktuğumuzu bilmeden kuşkular içindeyiz.
 Azmış kudurmuş bir denizin ortasında
 Sağa sola boşuna yalpa vurup
 Olduğumuz yerde sayar gibiyiz.
 Bana izin ver gideyim, yine gelirim.
 İşler sarpa sardı mı ya olacağına varır,
 Ya da eski duruma döner her şey.
 Haydi, güzel kardeşim, Tanrıya emanet ol.

LADY MACDUFF

Babası sağ, ama oğlu yetim!

ROSS

Benim sersemliğim üstümde, fazla kalmayım,
 Yoksa hem sizi üzeceğim sonunda
 Hem de kendimden utanacağım. Hemen gideyim.

(Ross çıkar.)

LADY MACDUFF

Yumurcak, baban öldü senin:
Ne yapacaksın şimdi? Nasıl yaşayacaksın?

ÇOCUK

Kuşlar gibi, anne.

LADY MACDUFF

Ne demek? Kurt, böcek yiyerek mi?

ÇOCUK

Ne bulursam onunla, demek istedim.

LADY MACDUFF

Vah yavru kuş! Peki, ökseden, ağdan,
Kapandan, tuzaktan korkmuyor musun?

ÇOCUK

Ne diye korkayım? Onlar yavru kuşlar için değil
Hem babam ölmedi ki, sen ne dersen de.

LADY MACDUFF

Öldü, öldü. Babasız ne olacak senin halin?

ÇOCUK

Ya senin halin, kocasız?

LADY MACDUFF

Ben mi? Ben istesem çarşıdan
Yirmisini birden satın alırım.

ÇOCUK

Alırsın ama, satarsın hepsini sonra.

LADY MACDUFF

Dillerine de diyecek yok doğrusu,
Bu yaşta bu kadar zekâ biraz fazla.

ÇOCUK

Babam şimdi bir hain mi oldu, anne?

LADY MACDUFF

Oldu ya!

ÇOCUK

Hain ne demek, peki?

LADY MACDUFF

Ne mi demek? Ettiği yemini bozan demek.

ÇOCUK

Hepsi hain mi olur bunu yapanların?

LADY MACDUFF

Kim yapsa hain olur, asılmayı da hakeder.

ÇOCUK

Ettiği yemini bozan herkesin asılması mı gerek?

LADY MACDUFF

Evet, hepsinin.

ÇOCUK

Kim asar onları?

LADY MACDUFF

Kim asacak, namuslu insanlar.

ÇOCUK

Öyleyse yeminlerini bozanların hepsi budala:
O kadar çok ki öyleleri,
Ne diye onlar tutup asmıyor namusluları?

LADY MACDUFF

Hey Allahım, sen koru bu küçük maymunu!
Babasız ne yapacaksın sen?

ÇOCUK

Babam gerçekten ölseydi, ağlardin onun için.
Ama ölmüş de ağlamıyorsan, o zaman da,
Yakında yeni bir babam olacak demektir.

LADY MACDUFF

Bak neler söylüyor, geveze yumurcak!

(Bir haberci girer.)

HABERCİ

Güzel bayanım! Allah yardımcınız olsun.
Siz beni bilmezsiniz ama ben şanınızdan bilirim sizi.
Korkarım başınıza bir belâ gelmek üzere.
Halktan bir adamın sözünü dinlemek isterseniz,
Alın çocuklarınızı, kaçın; durmayın burada.
Sizi böyle ürkütmekle kabalık ediyorum, biliyorum:
Ama beterin beteri var, o da geldi gelecek.
Allah korusun sizi!

(Çıkar.)

LADY MACDUFF

Nereye kaçayım? Ben bir kötülük etmedim gerçi;
Ama unutma ki bu aşağılık dünyadasın:
Çoğu zaman kötülüğü baş tacı edip,

İyiliği çılgınlık sayan dünyada.
Ne diye güvenirsin öyleyse bu kadınca söze?
Ben bir kötülük etmedim demek neye yarar?
Bu suratlar da ne oluyor?

(Kaatiller girer.)

BİRİNCİ KAATİL

Kocan nerde?

LADY MACDUFF

Dilerim senin gibilerin bulamayacağı
Uğurlu bir yerde olsun.

BİRİNCİ KAATİL

Senin kocan bir hain.

ÇOCUK

Yalan söylüyorsun, ayı suratlı pis herif!

BİRİNCİ KAATİL

Şu piçe bak hele!

(Çocuğu bıçaklar.)

Seni hain tohumu seni!

ÇOCUK

Beni öldürdü anne. Sen kaç, yalvarırım kaç!

(Ölür.)

(Lady Macduff: İmdat, kaatil
var! diye bağırarak kaçır,
kaatiller arkasından koşar.)

S a h n e III

İngitlere Kralının sarayı önünde bir yer. Malcolm ve Macduff girerler.

MALCOLM

Gel bir تنها yer bulalım seninle.
Dertli yüreklerimizi boşaltalım seninle.

MACDUFF

Bırakalım dertleşmeyi de kılıçları çekelim,
Yerde yatan anamızı, vatani koruyalım erkekçe.
Her doğan gün yeni dulların ahlarıyla dolu.
Yeni yetimler ağlıyor her sabah,
Yeni acılar savruluyor göklere çığlık çığlık,
Aynı sesle ağlıyormuş gibi bütün İskoçya.

MALCOLM

Ben inandığıma yanar, bildiğime inanırım.
Vakti gelince de ne yapabileceksam yaparım.
Bana anlattıklarınız doğru olabilir.
Bugün adı bile dillerimize
Bir diken gibi batan bu zorba
Bir zamanlar iyi bir insan sayılırdı.
Siz severdiniz onu, bir kötülük de etmedi size.
Ben gencim, ama beni harcayıp gözüne girebilirsiniz.
Bir tanrının öfkesini dindirmek için
Günahsız, zavallı bir kuzuyu kurban etmek
Hiç de fena bir akıl olmaz.

MACDUFF

Ben kalles değilim.

MALCOLM

Macbeth kalles ama. Bir kral buyruğu
En temiz insanlara bile neler yaptırmaz.
Ama affedin beni: Siz neyseniz osunuz,
Benim kuşkularım sizi değıştirmez.
Meleklerin en parlağı gökten düşmüş,
Ama melekler pırıl pırıldır yine de.
Bütün kötüler iyi suratına da girseler
İyilik yine de iyilik olarak kalır.

MACDUFF

Ben umutlarımı yitirdim de geldim.

MALCOLM

Ben de belki kuşkularımı
Sizin umutlarınızı yitirdiğiniz yerde buldum.
Nasil olur da çoluğunuzu çocuğunuzu
Birden bırakır gelirsiniz habersiz?
En sağlam sevgi bağlarından nasıl kopuverir insan?
Kuşkularımı bir hakaret saymayın rica ederim:
Kendimi koruma zoruyla düşünüyorum bunlara.
Benim aklımdan geçen ne olursa olsun.
Siz yine de temiz ve doğru bir insansınız belki.

MACDUFF

Kan ağla, zavallı memleketim, kan ağla!
Güçlü zorbalık, oturt sapasağlam temellerini:
İyiliğin yüreğı yok sana karşı durmaya.
Yap yapacağın kötülüğü: Her hak senin artık.
Allaha ısmarladık, Prens!
Senin düşündüğün kalles olamam ben,
Zorba kralın elindeki bütün ülkeleri,
Şarkın bütün hazinelerini de verseler, olmam.

MALCOLM

Alınmayın böyle: Size hiç güvenim yok demedim.
Memleketimiz boyunduruk altında ezilip kan ağlıyor,
Her gün yara üstüne yara alıyor, biliyorum.
Benim hakkımı arayacak yiğitler de var, biliyorum.
İngiltere kralı da binlerce er veriyor bana.
Ama ayağımı zorbanın kafasına bassam,
Kesip kılıcımın ucuna da taksam
Zavalı yurdumun dertleri artar, eksilmez.
Belâlar getirir başına yeni kral.

MACDUFF

Kimi kastediyorsunuz?

MALCOLM

Kendimi. Öyle kötülükler aşılandı ki bana
Bunlar çiçek açıp meyve verdiği zaman,
Kapkara Macbeth kar gibi beyaz kalır yanımda.
Benim sonsuz kötülüklerimi görünce,
«Macbeth bir kuzuymuş» der zavalı İskoçya.

MACDUFF

Cehennemin korkunç zebani alaylarında bile
Macbeth'den daha lânetlisi bulunamaz.

MALCOLM

Biliyorum, kana susamıştır, azgındır;
Gözü doymaz, yalancı, çılgın, taş yüreklidir;
Ne günah düşünebilirse insan hepsini işler.
Ama benim azgınlığımın ne olduğunu bilemezsiniz:
Kadın, kız, gelin ve bâkireleriniz
Dolduramaz benim şehvetimin kuyularını.
Hiçbir engel dinlemez olurum arzumun önünde.
Macbeth daha iyidir böylesi bir kraldan.

MACDUFF

Şehvet düşkünlüğü bir tabiat zorbalığıdır.
Nice mutlu tahtları vakitsiz boşaltmış,
Nice kralların başını yemiştir.
Yine de korkmayın hakkınızı geri almaktan.
Doyasıya zevkler, keyifler içinde yaşar,
Soğuk bir yüzle de halkın gözünü boyarsınız.
Gel deyince gelen kadın mı yok memlekette:
Akbaba gibi ete doymaz da olsanız,
Yiye yiye bitiremezsiniz,
Kral gönlümüzü doyurmak isteyecek kadınları.

MALCOLM

Bir yanı daha var benim bozuk yaradılışımın.
Zenginliğe de öylesine düşkünüm ki, kral olunca,
Keser biçirim bütün beyleri yerlerini almak için.
Kiminin incisine, elmasına göz dikerim,
Kiminin evine barkına. İştahım yedikçe artar.
Artınca da yok yere kavga çıkarırım
En dürüst, en iyi dostlarımla,
Hepsini yok edip kendi varlığını artırmak için.

MACDUFF

Bu zenginlik tutkusu, daha derin, daha zararlı
Kökler salar dünyaya, şehvet gelir geçer bahar gibi.
Nice krallarınızın başını yiyen kılıçtır bu tutku.
Ama korkmayın: İskoçya öyle zengindir ki,
Yalnız kendi varlığınız bile doyurur sizi.
Bütün bunlara katlanır memleket,
Elverir ki başka değerler olsun yanında.

MALCOLM

Bende değer aramayın. Krallara yaraşan
Doğruluk, dürüstlük, ölçü, denge,

Cömertlik, dayatma, acıma, inanma,
Sabır, sağlam yürek, sarsılmaz istem,
Bütün bunların zerresi yoktur içinde,
Buna karşılık ne kötülük ararsan bende.
Evet ya! Elimden gelse cehenneme dökerdim
Tatlı sütünü bütün uzlaşmaların;
Barışık yaşayanları birbirine katar,
Tek dostluk bağı bırakmazdım dünyada.

MACDUFF

Ah! İskoçya! Zavallı İskoçya!

MALCOLM

Böyle bir insan kral olmalı mı sence?
Söyle. Çünkü ben bu adamım gerçekten.

MACDUFF

Kral olmalı mı ha? Yaşamamalı böyle adam.
Kara bahtlı millet! Yüzün ne zaman güler artık senin?
Âsası kana boyalı bir zorbanın elindesin.
Tahtının söz sahibiyse kendi lânetliyor kendini,
Kendi ağzıyla batırıyor sülâlesini!
Senin kral baban kralların en temiziydi.
Seni karnında taşıyan kraliçeyse,
Her yaşadığı günü bir ölüm yaptı kendine:
Diz çöküp dua ettiği zamanlar
Daha çoktur ayakta durduğu zamanlardan.
Allaha ismarladık, bir daha görüşmemek üzere!
Ben İskoçya'yı bu yüzden bıraktım zaten,
Bu senin kendinde gördüğün kötülükler yüzünden.
Dayan yüreğim. Son umutların da yıkıldı!

MALCOLM

Macduff! Senin bu soylu, bu cömert öfken,
Temiz bir yürekten doğup taşan bu öfke,

Sildi içimdeki karanlık kuşkuvarı;
İnandırdı beni doğruluğuna, şerefine.
Macbeth, o iblis, böyle ne oyunlar yaptı bana;
Kandırıp, kazanmak, avucuna almak için beni.
Ama o kadar aklım var, Allaha şükür,
Saflık edip inanıvermedim hemen.
Şimdi gel, Tanrı şahit olsun ikimize:
Bundan böyle sana bırakıyorum dizginleri,
Geri alıyorum kendim için yüklediğim kötülükleri:
Siliyorum üstüme attığım çamuru, çirkefi,
Benim daha kadın nedir bildiğim bile yok;
Kimseye ihanet etmiş değilim henüz;
Kendi malımda bile gözüüm yoktur benim;
Hiçbir sözümde durmazlık etmedim bugünedek;
Kimseyi ele vermem, Şeytanı bile,
Canımdan geçerim, doğrudan şaşmam:
İlk yalanı sana söyledim, kendime karşı.
Şimdi gerçek benliğimle senin emrindeyim,
Senin ve zavallı memleketimin emrinde.
İşin doğrusu, sen daha gelmezden önce,
Bizim koca Siward, yola çıkmak üzereydi,
Savaşa hazır on bin kişiyle.
Birlikte gideriz artık. Hak bizden yana,
İnşallah talih de bizden yana olur.
Susuyorsun, neden?

MACDUFF

Kolay değil bir anda uzlaştırmak
Öylesine acı ve böylesine tatlı şeyleri.

(Bir hekim girer.)

MALCOLM

Neyse. Sonra konuşuruz. Kral geliyor mu, dostum?

HEKİM

Evet, bayım. Bir alay dertli, deva bekliyor ondan.
Bilim ne yaptıysa boşuna, bu illete karşı.
Ama onun eli değdi mi iyileşiyor hastalar,
Bir evliya eli değmiş gibi.

MALCOLM

Eksik olma, doktor.

(Hekim çıkar.)

MACDUFF

Nedir bu dediği illet?

MALCOLM

Kral illeti dedikleri, sıracı,
Kaç kez gördüm İngiltere'ye geleli:
Bu iyi kral mucizeler yaratıyor bu illete karşı,
Kendinden başka bilen yok,
Tanrının yardımını nasıl sağladığını.
Ama hekimliğin umut kestiği hastaları,
Şişler, çıbanlar içinde, yürekler acısı insanları
İyi ediyor hemen hayır duasıyla
Ve boyunlarına taktığı bir altın madalyonla.
Dediklerine göre bu iyileştirme gücü
Kendinden sonraki krallara da geçermiş.
Bu değerden başka Tanrı bir de
Geleceği görme gücünü vermiş ona.
Bu sevgili kulunun tahtına
Tanrı nice rahmetler yağdırmış böylesine.

(Ross girer.)

MACDUFF

Kim o gelen, baksanıza a!

MALCOLM

Bir hemşeri, ama tanıyamadım.

MACDUFF

Gel kardeşim, sağlam yürekli kardeşim, hoş geldin!

MALCOLM

Şimdi tanıdım. Ne hale geldik; bakın:
Birbirimizi tanıyamaz olmuşuz.
Hey Allahım, kurtar bizi artık!

ROSS

Amin, efendimiz!

MACDUFF

İskoçya hep o halde mi hâlâ?

ROSS

Ah zavallı memleket! Kendini tanımaktan
Korkar oldu nerdeyse!
Anamız değil, mezarımız demeli artık İskoçya'ya.
Yüzü gülmez oldu kimsenin,
Olan biteni bilmeyenden başka.
Ahi gökleri tuttu milletin, duyan yok.
En büyük acılar gündelik kaygılara döndü.
Ölüm çanları çaldığı zaman kilisede,
Kimin için çaldıkları sorulmuyor bile.
Doğru insanların ömrü çabuk tükeniyor,
Şapkalarına taktıkları çiçeklerden daha çabuk!
Hasta olmadan ölüveriyor insan.

MACDUFF

Ne güzel bir anlatış, ne acı bir gerçek!

MALCOLM

Son kara haber hangisi?

ROSS

Kara haberler bir saat içinde bayatlar oldu:
Her dakika yeni bir kara haber geliyor!

MACDUFF

Karım nasıl?

ROSS

Karınız mı? İyi.

MACDUFF

Çocuklarım?

ROSS

Onlar da iyi.

MACDUFF

Zorba rahatlarını kaçırmadı mı?

ROSS

Hayır, ben bıraktığım zaman rahattılar.

MACDUFF

Sözünü esirgemedi konuş: Ne oldu? Söyle!

ROSS

Taşınmayacak kadar ağır haberlerle
Kalkıp yola düştüğüm zaman,
Birçok yiğitler baş kaldırmış diyorlardı.
İnandım, çünkü zorbanın orduları ayakta idi.
Yardıma gitmenin zamanı geldi artık:

Bir bakışınız binlerce asker yaratır İskoçya'da;
Kadınlar bile savaşa gelir ardınızdan
Kurtulmak için başlarındaki belâdan.

MALCOLM

Geliyoruz, merak etmesinler.
Cömert İngiltere kralı yiğit Siward'la
On bin kadar asker verdi, bize.
Siward'sa bütün Hristiyan dünyasının
En yaşlı başlı, en yaman askeridir.

ROSS

Keşki benim de böyle bir müjdem olaydı size!
Benim söyleyeceklerim öyle sözler ki
Issız çöllere gidip çılgık çılgık bağırmalı
Tek insan kulağı duymasın diye.

MACDUFF

Kiminle ilgili söyleyeceklerin?
Hepimiz için mi kara haberin,
Yoksa bir tek yürek için mi?

ROSS

Yüreği olan her insan için;
Ama en büyük pay sizin.

MACDUFF

Benimse ne diye saklıyorsun benden?
Ver haberimi, çabuk!

ROSS

Kulaklarınız sakın küsmesin dilime:
Duyabilecekleri en acı sözleri söyledi diye.

MACDUFF

Söyle! Biliyor gibiyim söyleyeceğini!

ROSS

Şatonu bastılar, karını, çocuklarını boğazladılar!
Bir bir anlatırsam olanları
Sizin de ölünüz katılır kurbanlar yığına.

MALCOLM

Tanrım, sabır ver bize! Yok, dostum!
Gözlerini kapayıp durma öyle.
Dile getir duyduğun acıyı! Dert sustu mu
Yüreğe dolar için için, yıklar yüreği!

MACDUFF

Çocuklarımı da ha?

ROSS

Kadın, çocuk, uşak, kimi buldularsa.

MACDUFF

Bense yokum yanlarında! Karım da öldü demek?

ROSS

Diyemez olaydım.

MALCOLM

Yıkılmayalım. Öcümüzü almaktır
Bu yürekler acısının merhemi.

MACDUFF

Çocuğu yok onun. Zavallı yavrularım!
Hepsini mi dedin? Cehennem kuzgunu! Hepsini ha?
Bir pençede, kudurmuşça, hepsini ha?
O canım yavruları analarıyla birlikte!

MALCOLM

Erkekçe karşıla bu acıyı.

MACDUFF

Öyle karşılayacağım elbet,
Ama insanca da duymam gerek.
Bir varmış bir yokmuş demekle mi kalayım
O canlar için? Öylesine sevdiğim canlar için?
Allah nasıl görür de kurtarmaz onları?
Senin yüzünden Macduff!
Senin günahlarına kurban gitti hepsi!
Suçlu olan bendim onlar değil:
Benim cezam çöktü o canların üstüne.
Tanrı! O canları rahat ettir bari!

MALCOLM

Kılıcını bilesin bu acı, öfkeye çevrilsin.
Azdırsın yüreğini yıkacak yerde.

MACDUFF

Ah, gözlerim kadın gözleri,
Dilim erkek dili olabilseydi!
Ama, yetsin, Ulu Tanrım, yetsin beklediğimiz!
Çıkar artık karşıma İskoçya'nın zebanisini!
Kılıcımın ulaşacağı yere kadar gelsin,
Kurtulursa eğer elimden,
Tanrının cezasından da kurtulsun!

MALCOLM

İşte erkekçe söz! Gelin, krala gidelim.
Ordumuz hazır; izin isteyelim yalnız.
Macbeth koparılacak meyva oldu artık.
Yüreğiniz ferah olsun, olabildiği kadar:
En uzun gecelerin de bir sabahı var.

(Çıkarlar.)

PERDE V

Sahne I

Sahne. Şatoda bir oda. Bir hekim, kraliçenin hizmetine bakan bir kadınla girer.

HEKİM

İki gecedir bekliyorum sizinle,
Hiçbir şey göremedim dediklerinize benzer.
En son ne zaman gördünüz
Kraliçenin gece kalkıp gezdiğini.

KADIN

Kralımızın sefere çıktığı gece.
Baktım yatağından kalktı, hırkasını giydi,
Çekmecesinden bir kâğıt çıkarıp katladı,
Bir şeyler yazdı üstüne, mühürledi ve yattı:
Derin uykular içindeydi bütün bunları yaparken.

HEKİM

Büyük bir iç sıkıntısının belirtisi bu:
Uyku halindeki bünyede uyanıklık halleri
Bu uyur uyanıklık sırasında
Yürümek ve daha başka haller dışında,
Ağzından bir şeyler duyduğunuz oldu mu?

KADIN

Öyle şeyler duydum ki söyleyemem, korkarım.

HEKİM

Bana söyleyebilirsiniz; söylemeniz de lâzım.

KADIN

Doğru söylediğime tanıklık edecek kimse yok:

(Lady Macbeth elinde bir şamdanla girer.)

İşte geliyor, bakın! Her zamanki yürüyüşü, ama,
Yemin ederim, yine derin uykularda.
Kendiniz görün iyice, saklanalım şuraya.

HEKİM

Bu ışığı nereden bulup yakmış?

KADIN

Yanı başındaydı. Her zaman ışık olacak yanında:
Öyle emretti.

HEKİM

Baksanıza, gözleri açık.

KADIN

Açık ama içeriden kapalı.

HEKİM

Ne yapıyor öyle? Ellerini uğuşturuyor, bakın.

KADIN

Alışmış, hep yapıyor bunu: Ellerini yıkıyormuş gibi.
Bir çeyrekten fazla sürdüğünü gördüm.

LADY MACBETH

Bir leke var şurada hâlâ.

HEKİM

Konuşuyor, dinleyelim.
Yazayım söylediklerini tam hatırlamak için.

LADY MACBETH

Çık elimden, korkunç leke çık diyorum sana!
Bu bir... Bu iki... Tamam: Haydi şimdi.
Cehennem ne karanlıkmış!
Yazık, koca kralım benim.
Yazıklar olsun! Bir asker korkar mı hiç?
Ne diye korkuyorsun bilinmesinden?
Kimin haddine bizden hesap sormak?
Bir ihtiyardan bu kadar kan akacağı kimin aklına gelirdi?

HEKİM

Duydun mu bunu?

LADY MACBETH

Fife beyinin bir karısı vardı, ne oldu?
Nedir bu? Hep kirli mi kalacak bu eller?
Yeter artık, haşmetlim, yeter!
Her şeyi bozuyorsun bu korkularla.

HEKİM

Söyle, söyle! Ama bu bildiklerini.
Bilmesen daha iyi ederdin, kraliçe!

KADIN

Söylemese daha iyi ederdi söylediklerini
Allah bilir daha neler var içinde!

LADY MACBETH

Kan kokuyor hâlâ şurası:
Arabistan'ın bütün kokuları
Temizleyemeyecek şu ufacık eli!
Of! Yeter artık! Yeter!

HEKİM

Nasıl boşaltıyor içini! Yarılırcasına dolmuş yüreği.

KADIN

Göğsümde öyle bir yürek çarpmasın da,
Bütün bedenim kirlere, çamurlara batsın!

HEKİM

Kötü, kötü, kötü...

KADIN

Allah iyi eder inşallah!

HEKİM

Benim hekimliğimi aşıyor bu hastalık;
Ben ki uykuda yürüyen nice hastalara baktım
Ve hepsi rahat döşeklerinde dindarca öldü.

LADY MACBETH

Ellerini yıka; gecelik hırkanı giy; sapsarı kesilme böyle!
Banquo gömüldü diyorum sana:
Mezarından çıkamaz Banquo.

HEKİM

Demek öyle ha?

LADY MACBETH

Git yat, git yat; kapı vuruluyor.
Haydi, haydi, haydi, ver elini bana.
Olan oldu, değişmez artık. Gel yat artık, gel yat.

(Lady Macbeth çıkar.)

HEKİM

Gider yatar mı şimdi?

KADIN

Hemen.

HEKİM

Korkunç fısıltılar dolaşüyor ortalıkta.
Olmayacak işler, olmayacak dertler yaratıyor.
Hasta beyinler sağır yastıklara döküyor sırlarını.
Hekimden çok rahibe ihtiyacı var kraliçenin.
Allahım, Allahım, sen yardım et hepimize!
Ona iyi bakın; canına kıymasına yarayacak
Hiçbir şey bırakmayın yanında.
Gözünüzü de eksik etmeyin üstünden.
Haydi, geceniz hayırlı olsun. Kafam alt üst oldu,
Gördüklerim şaşkına çevirdi beni.
Bir şeyler düşünmüyor değilim,
Ama yürek ister söylemeye.

KADIN

İyi geceler, doktor.

Sahne II

Dunsinane yakınlarında, kırdı. Davullar, bayraklar. Menteith, Caithness, Angus, Lennox ve askerler girer.

MENTEITH

İngiliz ordusu yaklaşıyor, başında Malcolm,
Amcası Siward ve yiğit Macduff.
Öc almaya geliyorlar, içleri ateş alev:
Böylesi bir dava uğruna ölümler bile kalkıp
Atılır en kanlı, en belâlı savaşa.

ANGUS

Birnam ormanı yakınlarında karşılaşıyoruz.
O yoldan geliyorlar.

CAITHNESS

Donalbain de kardeşiyle beraber mi acaba?

LENNOX

Hayır, değil: Baştakilerin adları yazılı bende.
Ama Siward'ın oğlu ve birçok delikanlılar var,
Yiğitliklerini ilkin bu savaşta gösterecekler.

MENTEITH

Zorba ne yapıyor?

CAITHNESS

Dunsinane kalesini besliyor var gücüyle.
Kiminin dediğine göre delirmiş;
Onu az çok tutanlara göreyse

Yiğitçe bir azgınlık içindeymiş.
Ama, ne yapsa, dizginleyemez artık
Çığırından çıkmış düzenini.

ANGUS

Elleri yapış yapış geliyor ona şimdi
Sakladığı cinayetlerin kanlarıyla.
İsyanlar durmadan kallesliğini vuruyor yüzüne.
Emrindekiler, yalnız emirle yapıyor her şeyi,
Sevgiyle değil. Krallığı bol geliyor sırtına
Bir cücenin bir devden çaldığı kaftan gibi.

MENTEITH

Yüreğinin azıp taşmasını kötü görmemeli:
İçinde ne varsa utanıyordur,
Öyle bir insanın içinde olmaktan.

CAITHNESS

Haydi, düzelim yola, gidip girelim,
Emretmeye hakkı olanların emrine.
Bu hasta yurdu iyi etmeye gelenle birleşelim
Onunla dökelim kanımızı son damlasına kadar
Yıkansın, temizlensin diye memleket.

LENNOX

Krallık çiçeği sulansın, kötü otlar kurusun diye.
Haydi, yürüyelim Birnam'a doğru.

(Yürüyüş düzeniyle çıkarlar.)

Sahne III

*Dusinane. Şatoda bir oda, Macbeth,
hekim ve hizmetçiler girerler.*

MACBETH

Artık haber getirmesinler. Hepsini kaçsın isterse.
Birnam ormanı kalkıp Dunsinane'e yürümedikçe
Hiçbir şeyden korkmam. Malcolm dediğiniz çocuk
Bir kadından doğmamış mı? Dünyada olup bitecekleri
Bilenler şunu söylediler bana:
—Korkma Macbeth, kadından doğmuş hiçbir insan
Sana kötülük edemeyecek hiçbir zaman.
Kaçın öyleyse, dönecek beyler, kaçın,
Gidin katılın İngiliz domuzlarına.
Bağladığım inanç, taşıdığım yürek
Ne kuşkudan sarsılır, ne korkudan titrer.

(Bir hizmetçi girer.)

Cehennem karartsın o bembeyaz suratını:
Ne bakıyorsun öyle alık alık, kaz gibi?

HİZMETÇİ

Onbinlerce...

MACBETH

Onbinlerce ne, pis herif? Kaz mı?

HİZMETÇİ

Asker, efendimiz.

MACBETH

Git, suratını tırmala; kızıla boyansın korkun!
 Ciğerin pamuk mu senin? Ne askeri, hımbıl?
 Hey ölümler alası! Şu yanaklara bakın:
 Kefen bezi gibi, korkunun resmi gibi.
 Ne askeri, yoğurt suratlı?

HİZMETÇİ

İngiliz ordusu, izin verirsiniz.

MACBETH

Çek götür o suratı karşımdan!

(Hizmetçi çıkar.)

Seyton!

Yüreğim bulanıyor gördükçe bu... Seyton, neredesin?
 Bu savaş ya feraha kavuşturur beni,
 Ya da yıkar artık. Yeter bu kadar yaşadığım.
 Baharı yazı geçti ömrümün;
 Yaprak dökümü bundan sonrası.
 İhtiyarlığın keyifleriye bana haram:
 Saygılar, sevgiler, sürüyle dostlar bekleyemem.
 Benim payım olsa olsa sessiz ama derin lânetler.
 Yüze gülmeler, zavallı yüreklerin
 Korkudan sever görünmeleri... Seyton!

(Seyton girer.)

SEYTON

Emriniz, haşmetli kralım.

MACBETH

Yeni haberler var mı?

SEYTON

Var, ama hep eskiler gibi, haşmetlim.

MACBETH

Döğüşeceğim, doğranasıya, kemiklerimde et kalmayasıya!
 Getirin zırhımı bana!

SEYTON

Daha vakit var.

MACBETH

Olsun, kuşanacağım.
 Atlılar, daha çok atlılar yollayın:
 Dolaşsın görsünler dört bir yanı.
 Kimler korku salıyorsa ortalığa, asın hepsini!
 Ver şu zırhımı... Hastan nasıl, doktor?

HEKİM

Pek hasta sayılmaz, kralım; kuruntu daha çok:
 Olmayacak görüntüler rahatını kaçırıyor.

MACBETH

Kurtar onu bunlardan. Hekimsin madem,
 Kafanın derdine de deva bulamaz mısın?
 İçimize kök salmış bir kara düşünceyi
 Söküp atamaz mısın aklımızdan?
 Beynimize işlemiş kuşkuları silemez misin?
 Her şeyi unutturan tatlı bir ilâç verip bize,
 Atamaz mısın göğsümüzü daraltan zehiri,
 Yüreğimize çöken o baskıyı içimizden?

HEKİM

Bu durumlarda hasta
 Kendi kendine hekimlik etmeli.

MACBETH

Git öyleyse, köpeklere hekimlik et, istemem!
 Hani zırhım? Giydirin beni! Verin âsamı elime!
 Seyton! Atlılar gitti mi? Doktor, beyler sattı beni.
 Haydi, ne duruyorsun? Çabuk ol biraz!
 Ah doktor, şu bizim krallığın
 Sidiğini bir muayene etsen de
 İçindeki hastalığı görebilsen,
 Krallığa eski sağlığını verebilsen,
 Öyle alkışlarım ki seni,
 Dünyayı tutar alkışlarımın sesi!
 Çıkar, at şu illeti içimizden!
 Hangi toz, hangi ilâç, hangi müşîl
 Atar içimizden şu İngilizleri?
 Var mı bir bildiğin bunun üstüne?

HEKİM

Var, efendimiz, sizin savaş hazırlıklarınız
 Bir şeyler anlatıyor bizlere.

MACBETH

Gidiyorum, getir o zırhı arkamdan,
 Birnam ormanı Dunsinane'e gelmeden
 Ne vurulmaktan korkarım, ne zehirlenmekten.

HEKİM

(Kendi kendine)

Şu Dunsinane'den bir kurtulsam
 Dünyanın parasını verseler bir daha gelmem.

(Çıkarlar.)

Sahne IV

Birnam ormanı yanında bir ova. Davullar, bayraklar. Malcolm, Siward, oğlu, Macduff, Menteith, Cainthnes, Angus, Lennox, Ross ve askerler girer.

MALCOLM

Dostlar, inşallah yaklaştı artık
 Herkesin evinde rahat yaşayacağı günler.

MENTEITH

Buna inanmayan yok içimizde.

MALCOLM

Şu karşiki orman ne ormanı?

MENTEITH

Birnam ormanı.

MALCOLM

Her asker bir dal kesip tutsun başına:
 Öyle yürüyelim ki sayımız belli olmasın;
 Yanlış haber götürsün düşman gözcüleri.

ASKERLER

Baş üstüne! Gidelim dal kesmeye!

SIWARD

Zorba Dunsinane'deymiş, güveniyormuş kendine;
 Kuşatmamızı bekliyormuş kaleyi.

MALCOLM

Tek güvendiği yer orası: Başka her yerde,
Büyük küçük herkes baş kaldırdı kendisine.
Yanında kalan zavallılar da
Zorla kalanlardır; yüreksizdir hepsi.

MACDUFF

Öyle de olsa görmeden hüküm vermeyelim:
Askerin var gücüyle yüklenmesi gerek.

SIWARD

Her şeyi öğreneceğimiz zaman yaklaşıyor:
O zaman görür söyleriz borcumuzu alacağımızı.
Kuru düşünceler boş umutlara götürebilir.
Son sözü söyleyecek kılıçlardır:
Onlarla yürüsün artık savaş.

(Askerce yürüyüp çıkarlar.)

S a h n e V

*Macbeth, Seyton ve askerler girer.
Davullar ve bayraklar arkalarından
gelir.*

MACBETH

Dış duvarlara bayraklarımız asılsın.
Nöbetçiler bağırıp duruyor: Geliyorlar! diye.
Bizim şatoysa gülüyor bu kuşatmalara!
Bekleyip ölsünler dışarda sıtmadan ve açlıktan!
Bizden kaçanlarla artmasaydı güçleri

Gider yüz yüze döğüşürdük kendileriyle:
O zaman, gerisin geri, giderlerdi evlerine.

(Dışardan kadın çığlıkları.)

Nedir bu bağrısmalar?

SEYTON

Bunlar, kadın bağrısmaları, efendimiz.

(Çıkar.)

MACBETH

Korkunun tadını da unutmuşum nerdeyse.
Bir zamanlar elim ayağım kesilirdi
Bir çığlık duysam karanlıklarda;
Korkulu masallar gerçekmiş gibi
Diken diken ederdi başımda saçlarımı.
Korkuları yemiş doymuşum artık:
Korkunçla senli benli olmuş kanlı düşüncem;
Kılım kıpırdamıyor.

(Seyton girer.)

Neymiş o çığlık?

SEYTON

Kraliçe, efendimiz, kraliçe ölmüş!

MACBETH

Er geç ölecekti Kraliçe:
Er geç bir gün söylenecekti bu söz.
Yarın, yarından sonra bir yarın, bir yarın daha
Sürüp gidiyor günden güne küçük adımlarla;
Geçmiş günlerimiz ise nice sersemelere ışık tutmuş,
Ölüm yolunda toz toprak olmazdan önce.

SIWARD

Tanrıya emanet olun. Hemen bu akşam
Zorbanın ordusu çıksa keşki karşımıza:
Yensin bizi döğüşmesini bilmiyorsak.

MACDUFF

Çalsın bütün borazanlarımız var soluklarıyla,
Kan ve ölüm haberleri yayılsın ortalığa!

(Çıkarlar.)

S a h n e VII

*Savaş meydanının bir başka yeri.
Boru sesleri. Macbeth girer.*

MACBETH

Kaçamam, kazığa bağladılar artık beni:
Ayı gibi, boynumda zincir, döğüşmek zorundayım
Üstüme saldıran köpeklerle, sonuna kadar.
Nerde o bir kadından doğmamış olan?
Ondan başkası öldürememiş beni.

(Genç Siward girer.)

GENÇ SIWARD

Adın ne senin?

MACBETH

Söylesem korkarsın.

GENÇ SIWARD

Korkmam. Cehennem en kızgın, en azgın
Adı olsun isterse adın.

MACBETH

Adım Macbeth.

GENÇ SIWARD

Şeytanın ağzından çıkacak bir isim
İğrendiremezdi beni bunun kadar.

MACBETH

Korkutamazdı da bunun kadar.

GENÇ SIWARD

Hayır, iğrenç zorba, korkmuyorum:
Kılıcım söylesin sana korkmadığımı.

(Döğüşürler. Genç Siward ölür.)

MACBETH

Demek bir kadın doğurmuş seni!
Kılıçlar, mızraklar vız gelir bana
Bir kadından doğmuşun elinde oldukça!

(Çıkar.)

(Boru sesleri. Macduff girer.)

MACDUFF

Burdan geliyordu ses. Göster suratını zorba!
Benimkinden başka bir kılıç öldürürse seni
Karım, çocuklarım mezarlarından çıkıp her gece
Yakamı bırakmazlar ömrüm oldukça.
Kollarını kiralamış zavallı askerler değil
Benim öldürmek istediğim: Ya sen çık karşıma Macbeth,
Ya da kılıcım girsin kınına, şansız şerefsiz

Hiçbir işe yaramadan. Burda umuyordum seni.
Bunca boru sesi kral yanından gelir ancak.
Bahtım, buldur onu bana: Tek isteğim bu senden!

(Çıkar. Boru sesleri.)
(Malcolm ve Siward girerler.)

SIWARD

Buyurun, efendimiz. Şato teslim oluverdi hemen:
Zorbanın adamları hem bizimle döğüşüyor,
Hem bizden yana karşı tarafla.
Beyler kahramanca savaşıyor doğrusu:
Size gün doğdu sayılır artık: İş bitti nerdeyse.

MALCOLM

Düşmanlarımız bile bizden yana bu savaşta.

SIWARD

Şatoya buyurun, efendimiz.

(Çıkarlar. Boru sesleri.)

Sahne VIII

Savaş meydanının başka bir yeri.
Macbeth girer.

MACBETH

Budala Romalılar gibi kendi kılıcımla
Öldürecek değilim ya kendimi!
Sağ insanlar oldukça karşımda
Benden çok onlara yakışır kılıç yarası.

(Macduff girer.)

MACDUFF

Gel, cehennem zebanisi, gel karşıma!

MACBETH

En sakındığım sendin. Ama çekil git:
Yeterince kanın var üstümde.

MACDUFF

Söz bekleme benden: Sesim kılıcımda benim!
Sözlere sığmaz kanlı alçaklığın senin.

(Döğüşürler.)

MACBETH

Uğraşma boşuna: Kesilmez havayı kesmeye kalkma:
Senin keskin kılıcın işlemez bana.
Git yarılır başlara vur, benim başım büyüdü:
Kadından doğmuşlar yenemez beni.

MACDUFF

Kes o büyüden umudunu sen:
Kölesi olduğun şeytana sor söylesin sana:
Macduff'u doğum vaktinden önce
Anasının karnını yarıp çıkardılar.

MACBETH

Lânet olsun bunu bana söyleyen dile:
En sağlam yanını yıktı yüreğimin.
Kimseler inanmasın o kalles cadılara:
Karışık sözlerle alaya alıyorlar bizi.
Kulağımıza soktukları umudu
Söküp alıyorlar yüreğimizden.
Döğüşmeyeceğim seninle.

MACDUFF

Teslim ol öyleyse, korkak! Sağ kal da
Gezdirip dünyaya seyrettirelim seni
Görülmedik bir canavar seyrettirir gibi.
Resmini bir kazığa asar, altına yazarız:
«Zorbayı görmek isteyen gelsin!» diye.

MACBETH

Teslim olmam; genç Malcolm'un ayaklarına kapanmak
Aşağılık kalabalığa kendimi yuhalatmak için.
Birnam ormanı Dunsinane'e gelmiş, gelsin;
Hasmım bir kadından doğma değilmiş, olmasın:
Döğüşeceğim sonuna kadar.
Kendi savaş kalkanım yeter göğsümde:
Haydi vur, Macduff! Dur diyenin canı cehenneme!

(Vuruşarak çıkarlar.)

(Savaş sonu boruları çalar. Önde
bayraklar ve davullarla Malcolm,
Siward, Ross, öteki beyler ve as-
kerler girer.)

MALCOLM

Eksik dostlarımız da sağ salim dönseler.

SIWARD

Dönmeyenler de olur; ama bu kadar da kalsak
Pahalıya malolmuş sayılmaz bu büyük gün.

MALCOLM

Macduff, bir de yiğit oğlunuz yok.

ROSS

Oğlunuz askerlik borcunu ödedi, Lordum.
Erkek oluncaya kadarmış ömrü

Bir adım gerilemeden savaştaki yerinden
Gösterdi yiğitliğini ve erkekçe öldü.

SIWARD

Oğlum öldü ha?

ROSS

Öldü; aldı götürdüler savaş yerinden.
Kederiniz değeri kadar büyük olmasın:
Sonu gelmez öyle olursa.

SIWARD

Göğsünden mi vuruldu?

ROSS

Evet, göğsünden.

SIWARD

Neyleyim, Tanrının askeri olsun öyleyse.
Atlarım kadar oğlum da olsa
Bundan güzel ölüm dileyemem hiç birine.
Ağıtım bu kadar benim.

MALCOLM

Daha büyük yaşlara layık o, esirgemeyeceğim de ondan.

SIWARD

Hayır, istemez: Şerefiyle ölmek yeter ona.
Tanrı onunla olsun. Bakın bir de müjde var.

(Macduff elinde Macbeth'in kafasıyla girer.)

MACDUFF

Kral, selâmlarım seni; çünkü kralısın artık!
İşte hakkını alanın lânetli kellesi.

ünya kurtuldu. Tahtının incileri ortasında
 imdiden görüyorum seni. Herkesin yüreğinde de
 benim selâmıma katılmak isteği var.
 esime katsın herkes sesini, bağıralım hep birden:
 aşasın İskoçya kralı.

HEPSİ BİRDEN

aşasın İskoçya kralı!

MALCOLM

Kralınız uzun zaman beklemeyecek.
 evgilerinize karşılık vermek,
 her birinize borçlarını ödemek için.
 beylerim, yakınlarım: Kont yapıyorum sizleri
 lkin siz alıyorsunuz bu şerefi İskoçya'da!
 yeni devrin başlaması için
 yapılması gereken şeylere gelince,
 orbanın kuşkularından, tuzaklarından kaçıp
 Gurbetlerde yaşayan dostlarımızı çağırarak,
 ölen kasabın ve zebanî karısının,
 Kendi canını kendi almış denen kadının,
 Bütün zulüm ortaklarını arayıp bulmak,
 Bütün bunları ve bizi bekleyen başka işleri
 ırasıyla ve gereğince yapacağız Tanrının izniyle
 eşekkürler hepinize ve ayrı ayrı her birinize;
 scono'ya da beklerim, taç giyme törenimize.

(Borazan ve davul sesleri. Çıkarlar.)

S O N